

**On p. 3, Read the Holy Father's
Message on the World Day of Prayer
for Vocations - April 29.**

**Next Issue:
More parish Lenten and
Easter events**

OFFICIAL PUBLICATION OF THE UKRAINIAN CATHOLIC EPARCHY OF STAMFORD

CiBaЧ Sower

VOL XXVII; No. 4

STAMFORD, CONNECTICUT 06902
www.stamforddio.org

APRIL 29, 2012

Easter Pastoral of the Ukrainian Catholic Hierarchy of the U.S.A. to Our Clergy, Hieromonks and Brothers, Religious Sisters, Seminarians and Beloved Faithful

Christ is Risen!

The hierarchs of the Ukrainian Catholic Church greet all brothers and sisters in Christ with the joyful news, "Christ is Risen!" The angel at the tomb announced to the women who ran to the tomb that first Easter morning: "Do not be amazed! You seek Jesus of Nazareth, the crucified. He has been raised; he is not here.... He is going before you to Galilee; there you will see him, as he told you."

The Jesus, who suffered, died and was buried, is now *alive*! He is our victorious Christ, the one who goes ahead of us to show us the way to live. In the Resurrection, God the Father accepts the sacrifice of Jesus. He raises Jesus to *life*!

The meaning of the Resurrection is life. The same Christ who humbled Himself by freely accepting to suffer and die on the cross now lives in the fullness of human life. St. Paul speaks of Jesus living for God! His human nature is radiant with life.

St. Paul goes further. He tells us that there is *an intimate connection between Christ's life and ours*. You and I are called to participate in Christ's victory over sin and death. We are called to be alive like Christ. We are called to be like Him, to live in the fullness of life. Saint Paul tells us "*to think ourselves as being dead to sin and living for God in Christ Jesus*."

Our reflection and celebration of the Resurrection of Jesus Christ, the living Christ, helps us to understand the great value of Christ's human life – the human life that Christ received from His Mother Mary, the human life that He offered to His Father on the cross, the human life that His Father gave back to Him on Easter Sunday.

Celebrating the Resurrection of Jesus Christ, we cannot help but reflect on *the value of all human life*. We are drawn to the importance of our own life and the life of all those who, like us, share humanity with Jesus, the Son of God. The Resurrection is the exaltation of all human life. It underlines our call to live in peace and harmony with all people. It reminds of our call *to respect, protect, love and serve life*! We come to understand the need for you and for me to reject whatever wounds, weakens, or destroys human life.

Your challenge and my challenge today and every day is *to be alive in Christ*, and to use our human life *to serve life in all our brothers and sisters in Christ*! You and I are *Easter people*. We are a *people of life*, striving to under-

stand everything that God is asking of us in the protection, defense and service of every life. We are also called to help others to reach eternal life in heaven.

Our Blessed Mother witnessed to this so beautifully and so fully. Mary showed immense strength and courage at the foot of the cross, a grace given to her by God Himself. And she was filled with joy at the Resurrection of her Son, Jesus Christ on Easter morning. Our Blessed Mother helps us carry the crosses in our life, asking the heavenly Father to lighten our load. More importantly, she deepens our sense of hope, leading us on the road to eternal life with the Risen Christ. Our role – yours and mine – is to work with God and with one another *to lighten the hardships of life* of those who are burdened, and to deepen their hope. We do this by being *Easter people*, people of hope! Jesus Christ says to you and to me today in our hearts: "Peace be with you! Do not be afraid!"

We pray for you and for all of our people that we may live joyful and meaningful lives as followers of the Risen Christ. May you enjoy a most joyful Easter celebration, filled with much happiness, inner peace, heartfelt love shared with your family and neighbors whether near or far. The richest and choicest Easter blessings upon all of you, for Christ is Risen!

+Stefan Soroka (author)

Metropolitan-Archbishop of Philadelphia

+Richard Seminack

Eparch of St. Nicholas in Chicago

+Paul Chomnycky, OSBM

Eparch of Stamford

+John Bura

Apostolic Administrator
of St. Josaphat in Parma

Easter, 2012

Easter Message of His Beatitude Sviatoslav To the Rev. Clergy and Faithful of the Ukrainian Greek Catholic Church

Christ is Risen!

*"Let heavens rejoice in a worthy manner, the
earth be glad,
and the whole world, visible and the invisible,
keep the Feast.*

For Christ our eternal joy has risen!" The
Paschal Canon

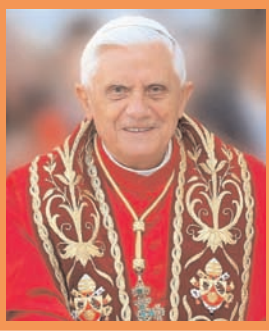
On this festive day of the Resurrection of Christ - His Church, full of heavenly light - we praise the Lord who triumphantly emerges from the sealed tomb. "The light shines in the darkness, and the darkness has not overcome it," (John 1:5) the Evangelist John declares on this Paschal night. As darkness cannot stop or limit the light, death and the tomb could not hold back the Source of life – our Savior, who fills the universe today with his light and his grace.

"Let heavens rejoice in a worthy manner, the earth be glad!" Today joy and gladness unite the sky and land in one Paschal Liturgy, in which sound our Easter hymns. In his resurrection, the Savior, who overcomes death, restores the

unity of the body and soul of the human being, gathers together all visible and invisible creatures that have been alienated from each other because of the sins of man. Sin is the greatest misfortune of man, for it deprives his friendship with God, brings division and discord in society, causes suffering for all creations. This is confirmed by St. Paul in his message to the Romans: "Because the creature itself also shall be delivered from the bondage of corruption into the glorious liberty of the children of God... For we know that the whole creation groaneth and travaileth in pain together until now" (Romans 8:21-22). The Risen Christ today brings the children of God the awaited freedom, and with them unites the entire universe. That is why this day the heavens and earth rejoice together with dignity and are glad! The Lord's triumphant exit from the tomb removes all obstacles to the unity of the universe with its Creator. Leaving Hades, he breaks the gate of death – that which separated man from the Source of life, its Creator, and fills it with immortality.

Today, "let the whole world, visible and invisible, keep the Feast" with us! The meaning and deep foundation of Easter celebrations are common experiences of unity around the world in Christ. During this year's celebration

Continued on p. 3.

MESSAGE OF THE HOLY FATHER FOR THE 49th WORLD DAY OF PRAYER FOR VOCATIONS

Dear Brothers and Sisters,

The 49th World Day of Prayer for Vocations, which will be celebrated on April 29, 2012, the Fourth Sunday of Easter, prompts us to meditate on the theme: *Vocations, the Gift of the Love of God.*

The source of every perfect gift is God who is Love – *Deus caritas est*. “Whoever remains in love remains in God and God in him” (1 Jn 4:16). Sacred Scripture tells the story of this original bond between God and man, which precedes creation itself. Writing to the Christians of the city of Ephesus, St. Paul raises a hymn of gratitude and praise to the Father who, with infinite benevolence, in the course of the centuries accomplishes his universal plan of salvation, which is a plan of love. In his Son Jesus – Paul states – “he chose us, before the foundation of the world, to be holy and without blemish before him in love” (Eph 1:4). We are loved by God even “before” we come into existence! Moved solely by his unconditional love, he created us “not . . . out of existing things” (cf. 2 Macc 7:28), to bring us into full communion with Him. . . The profound truth of our existence is thus contained in this surprising mystery: every creature, and in particular every human person, is the fruit of God’s thought and an act of his love, a love that is boundless, faithful and everlasting (cf. Jer 31:3). The discovery of this reality is what truly and profoundly changes our lives. In a famous page of the *Confessions*, St. Augustine expresses with great force his discovery of God, supreme beauty and supreme love, a God who was always close to him, and to whom he at last opened his mind and heart to be transformed: “Late have I loved you, O Beauty ever ancient, ever new, late have I loved you! You were within me, but I was outside, and it was there that I searched for you. In my unloveliness I plunged into the lovely things which you created. You were with me, but I was not with you. Created things kept me from you; yet if they had not been in you they would have not been at all. You called, you shouted, and you broke through my deafness. You flashed, you shone, and you dispelled my blindness. You breathed your fragrance on me; I drew in breath and now I pant for you. I have tasted you, now I hunger and thirst for more. You touched me, and I burned for your peace.” (X, 27.38). With these images, the Saint of Hippo seeks to describe the ineffable mystery of his encounter . . . with God’s love that transforms all of life.

It is a love that is limitless and that precedes us, sustains us and calls us along the path of life, a love rooted in an absolutely free gift of God. Speaking particularly of the ministerial priesthood, my predecessor, Blessed John Paul II, stated that “every ministerial action - while it leads to loving and serving the Church - provides an incentive to grow in ever greater love and service of Jesus Christ the head, shepherd and spouse of the Church, a love which is always a response to the free and unsolicited love of God in Christ” (*Pastores Dabo Vobis*, 25). Every specific vocation is in fact born of the initiative of God; *it is a gift of the Love of God!* . . . not because he has found something good in us, but because of the presence of his own love “poured out into our hearts through the Holy Spirit” (Rom 5:5). . . As I wrote in my first Encyclical, *Deus Caritas Est*, “God is indeed visible in a number of ways. In the love-story recounted by the Bible, he comes towards us, he seeks to win our hearts, all the way to the Last Supper, to the piercing of his heart on the Cross, to his appearances after the Resurrection and to the great deeds by which, through the activity of the Apostles, he guided the nascent Church along its path. Nor has the Lord been absent from subsequent Church history: he encounters us ever anew, in the men and women who reflect his presence, in his word, in the sacraments, and especially in the Eucharist” (No. 17).

The love of God is everlasting . . . Yet the appealing beauty of this divine love, which precedes and accompanies us, needs to be proclaimed ever anew, especially to younger generations. . .

Dear brothers and sisters, we need to open our lives to this love. It is to the perfection of the Father’s love (cf. Mt 5:48) that Jesus Christ calls us every day! The high standard of the Christian life consists in loving “as” God loves; with a love that is shown in the total, faithful and fruitful gift of self. St. John of the Cross, writing to the Prioress of the Monastery of Segovia who was pained by the terrible circumstances surrounding his suspension, responded by urging her to act as God does: “Think nothing else but that God ordains all, and where there is no love, put love, and there you will draw out love” (*Letters*, 26).

It is in this soil of self-offering and openness to the love of God, and as the fruit of that love, that all vocations are born and grow. By drawing from this wellspring through prayer, constant recourse to God’s word and to the sacraments, especially the Eucharist, it becomes possible to live a life of love for our neighbors, in whom we come to perceive the face of Christ the Lord (cf. Mt 25:31-46). To express the inseparable bond that links these “two loves” – love of God and love of neighbor – both of which flow from the same divine source and return to it, Pope St. Gregory the Great uses the metaphor of the seedling: “In the soil of our heart God first planted the root of love for him; from this, like the leaf, sprouts love for one another.” (*Moralium Libri, sive expositio in Librum B. Job*, Lib. VII, Ch. 24, 28; PL 75, 780D).

These two expressions of the one divine love must be lived with a particular intensity and purity of heart by those who have decided to set out on the path of vocation discernment towards the ministerial priesthood and the consecrated life; they are its distinguishing mark. Love of God, which priests and consecrated persons are called to mirror, however imperfectly, is the motivation for answering the Lord’s call to special consecration through priestly ordination or the profession of the evangelical counsels. St. Peter’s vehement reply to the Divine Master: “Yes, Lord, you know that I love you” (Jn 21:15) contains the secret of a life fully given and lived out, and thus one which is deeply joyful.

The other practical expression of love, that towards our neighbor, and especially those who suffer and are in greatest need, is the decisive impulse that leads the priest and the consecrated person to be a builder of communion between people and a sower of hope. The relationship of consecrated persons, and especially of the priest, to the Christian community is vital and becomes a fundamental dimension of their affectivity. The Curé of Ars was fond of saying: “Priests are not priests for themselves, but for you” (*Le cure d’Ars. Sa pensée – Son cœur, Foi Vivante*, 1966, p. 100).

Dear brother bishops, dear priests, deacons, consecrated men and women, catechists, pastoral workers and all of you who are engaged in the field of educating young people: I fervently exhort you to pay close attention to those members of parish communities, associations and ecclesial movements who sense a call to the priesthood or to a special consecration. It is important for the Church to create the conditions that will permit many young people to say “yes” in generous response to God’s loving call.

The task of fostering vocations will be to provide helpful guidance and direction along the way. Central to this should be love of God’s word nourished by a growing familiarity with sacred Scripture, and attentive and unceasing prayer, both personal and in community; this will make it possible to hear God’s call amid all the voices of daily life. But above all, the Eucharist should be the heart of every vocational journey: it is here that the love of God touches us in Christ’s sacrifice, the perfect expression of love, and it is here that we learn ever anew how to live according to the “high standard” of God’s love. Scripture, prayer and the Eucharist are the precious treasure enabling us to grasp the beauty of a life spent fully in service of the Kingdom.

It is my hope that the local Churches and all the various groups within them, will become places where vocations are carefully discerned and their authenticity tested, places where young men and women are offered wise and strong spiritual direction. In this way, the Christian community itself becomes a manifestation of the Love of God. . . Indeed, families . . . can also be “the primary and most excellent seed-bed of vocations to a life of consecration to the Kingdom of God” (*Familiaris Consortio*, 53), by helping their members to see, precisely within the family, the beauty and the importance of the priesthood and the consecrated life. May pastors and all the lay faithful always cooperate so that in the Church these “homes and schools of communion” may multiply, modelled on the Holy Family of Nazareth, the harmonious reflection on earth of the life of the Most Holy Trinity. . .

LIGHT ONE CANDLE

Tony Rossi

Radio host/producer for *The Christophers*

THE UNEXPECTED ROAD TO GOD

“None of the characters went looking for God, but God found them.”

Writer/Director/Producer Emilio Estevez recalled that reaction from a viewer when I interviewed him on *Christopher Closeup* about his Christopher Award-winning movie, “The Way.”

It tells the story of Tom (Martin Sheen), an American doctor whose son, Daniel (Emilio Estevez), dies while on the historical pilgrimage called the Camino de Santiago (or Way of St. James) in France and Spain. Tom had a strained relationship with Daniel, so he decides to complete the several-hundred-miles pilgrimage himself to honor his son’s memory. Along the way, he is joined by several other pilgrims who are walking the route for non-religious reasons as well. Their journey culminates in the Santiago de Compostela Cathedral where tradition maintains that the apostle James’ remains are buried. That’s where the pilgrims have more of an experience of God than they expected.

A key theme in “The Way” has to do with the sense of community that all of us need, but don’t always acknowledge. It’s made very clear in a humorous, but moving sequence in which the four pilgrims who’ve been spending virtually every waking and sleeping hour together decide to get separate rooms in a hotel so they can experience some alone time for a change. Ultimately, they discover they miss each other’s company and wind up congregating in Tom’s room.

The sense of community in that scene has a special resonance for Estevez. He explained to me, “I’m very connected to my family, and one of the great salvations of my life is that I live very close to my parents. We talk daily. In this film, you have four pilgrims who are without family. They’re orphans in the world. Then they find each other and, in that moment, they create a *refugio*, a shelter, in that hotel room. They realize that they need each other more than anything else. These people get to the end of the road and they realize what connects them is their humanity and brokenness.”

Estevez’s genius as director of “The Way” is made most clear near the end of the film when the pilgrims arrive at the Cathedral. The architecture and artwork in churches like that were meant to inspire awe in people who came there, to remind us of the sheer grandeur and awesomeness of God. Estevez’s reaction was exactly the same.

He says, “It was extraordinary! We were not allowed access to the Cathedral at first. While we were along the Camino, we kept calling and trying to get access. They said, ‘No, we’re not going to allow you to shoot. There’s another church you guys can access and use as a stand-in.’ And I said, ‘If we can’t get into the Cathedral, then we have no ending for the film.’ I think they believed we had this American sensibility that was going to poke fun at the Church, that it was not going to represent the Church or the Cathedral in a good light. And I said, ‘That couldn’t be further from the truth.’ I asked the crew to light candles and to pray on it. And about 48 hours before we arrived in Santiago, they gave us permission not only to shoot in the Church, but to shoot the Mass, the tomb [of St. James], to film at the Portico de Gloria. It was a miracle that they allowed us to film there. Even though we only had a few hours to shoot, what you see on film is my awe and how I was inspired.”

For a free copy of the *Christopher News Note*, *CONNECTING GENERATIONS* write: *The Christophers*, 5 Hanover Square, New York, NY 10004; or e-mail: mail@christophers.org.

СІВАЧ

Sower

OFFICIAL PUBLICATION OF THE
EPARCHY OF STAMFORD

Most Reverend Paul P. Chomnycky, OSBM, D.D., Publisher

Sr. Natalya Stoczany, SSMI, Editor-in-Chief.

The Sower (ISSN 08966184) is published monthly at 161 Glenbrook Road, Stamford, CT 06902. Subscription rate: \$20 domestic \$25 foreign (checks and money order, made out to Diocese of Stamford, in U.S. currency only).

Submissions policy: news articles and press releases must be received no later than three weeks before publication, with return address and telephone number. Address all mail, including change of address, to The Sower, 161 Glenbrook Road, Stamford, CT 06902.

E-mail: thesower@optonline.net. Telephone – Editorial Office: (203) 324-7698; Sower Office: (203) 325-2116; FAX: (203) 357-7681.

Periodical postage paid at Stamford, CT.

POSTMASTER: Send address changes to:

The Sower
161 Glenbrook Road
Stamford, CT 06902

EASTER MESSAGE OF HIS BEATITUDE SVIATOSLAV

CONTINUED FROM P.1

of the Pascha of the Lord, we, the faithful of the Ukrainian Greek Catholic Church, are called again and again to discover the Risen Christ as the unbreakable stone of unity of our people. Celebrating today the Savior's victory over death, we, with the light of His resurrection, break all divisions and hatred, visible and invisible, that destroy our society in its social and church life. The Divine Savior warns us: "Every kingdom divided against itself is brought to desolation" (Mt. 12:25). The Risen Christ in his body overcame the opposition, disagreement, and conflict that threaten individuals, peoples, and all humanity. He seeks to bring peace and unification to our Ukrainian people. However, we must open our arms to accept this gift from the hands of the Risen Savior. To open our hands means: to do away with personal ambitions, selfishness, greed; to put the good of the people over personal interests or the interests of political parties; to be ready to meet neighbors where there is talk of the common good. In the torch of Christ's resurrection the believer cannot look at another person through the prism of hatred or revenge; he is ready to forgive even the enemy and reconcile with him. Who is not capable of forgiveness, does not understand the great message that the Savior brings us from the tomb – the message of unity and peace. The entire visible and invisible world today teaches us that we cannot live the full joy of Easter by living in the captivity of our own division: personal, national, or even political. Only

together, by destroying all that separates us with the Savior's strength, can we fully celebrate the Pascha of the Lord and feel the overall joy of a meeting with the Risen. As the Apostle Paul says: "For He Himself is our peace, who made both groups into one and broke down the barrier of the dividing wall ... so that in Himself He might make the two into one new man, thus establishing peace" (Eph. 2:14-15). Our Paschal wish is that in the unity and peace of Christ the whole world, visible and invisible, keeps the Feast, and so that in peace and unity the entire Ukrainian world is strengthened with the grace and life of the Risen!

"For Christ our eternal joy has risen!" While we celebrate this year's Easter, we remember the immortal figure of the servant of God Patriarch Josyf (Slipyj). He, as the adamantine ethnarch – the father of our nation – did not compromise with evil and so united different environments of the Ukrainian world:

the prisoners of Stalin's concentration camps, the faithful of the persecuted "silent" Church and all the dispersed Ukrainians who, by God's strange ways, brought our Church to various continents of the world. His release from prison nearly half a century ago, like the victorious exit of the Risen Christ from the deathly dungeon, with the rays of Easter joy, lit, awakened, and gathered together the whole Ukrainian world. In his figure we see today that no human barriers and military boundaries can contain the all-embracing and unifying power of the eternal joy of Christ, with which His resurrected Church lives and grows.

Dearly beloved in Christ! On this Feast of the Resurrection of Christ I want to greet each of you with the Paschal greeting. Let the words of the ancient Paschal greeting "Christ is Risen!" echo today wherever a Ukrainian heart beats, and call him to joy and unity with his brother and sister. Today we will share the message with all those in need, and bring this joy to all who mourn. Let the light of Christ that is triumphantly released from the tomb enlighten each of us, give strength and confidence, strengthen faith, hope, and love, and give its peace.

Christ is Risen!

+ SVIATOSLAV

Given in Kyiv at the Patriarchal Cathedral
of Christ's Resurrection

April 7, 2012

Olexander Motsyk Ukrainian Ambassador to the United States Visits St. Basil Seminary

On Thursday, March 22, St. Basil Seminary was pleased to host the Ukrainian Ambassador to the United States, His Excellency Olexander Motsyk, who paid a courtesy call to Bishop Paul while travelling home from an official visit to the Connecticut state capitol in Hartford. During his short visit Mr. Motsyk had an opportunity to view some of the more outstanding exhibits of the Ukrainian Museum & Library as well as browse through some of the valuable literary holdings of the Research Center. In the photo, taken in the Gold Room of the museum, from left to right are: Yuriy Romanchuk (First Secretary to the Ambassador), Very Rev. John Terlecky (Director, Ukrainian Museum & Library), Lubow Wolynetz (Curator, Ukrainian Museum), Olexander Motsyk (Ambassador of Ukraine), Bishop Paul Chomnycky, and Very Rev. Bohdan Danylo (Rector, St. Basil Seminary).

25 WAYS TO MAKE KIDS SAFER

At Home

- Teach children their full names, address, and home telephone number. Make sure they know your full name.
- Make sure children know how to reach you at work or on your

cell phone.

- Teach children how and when to use 911, and make sure they have a trusted adult to call if they're scared or have an emergency.
- Instruct children to keep the doors locked and not to open doors to talk to anyone when they are home alone.
- Choose babysitters with care. Once you have chosen the caregiver, drop in unexpectedly to see how your children are doing. Ask children about their experience and listen carefully to their responses.

Going to and from School

- Walk or drive the route to and from school with children, pointing out landmarks and safe places to go if

they're being followed or need help.

- Remind children to take a friend whenever they walk or bike to school and to stay with a group at the bus stop.
- Caution children never to accept a ride from anyone unless you have told them it is okay to do so in each instance.

Out and About

- Take children on a walking tour of the neighborhood, and tell them whose homes they may visit without you.
- Teach children to ask permission before leaving home.
- Remind children not to walk or play alone outside.
- Remind children it's okay to say no to anything that makes them feel scared, uncomfortable, or confused. Teach children to tell you if anything or anyone makes them feel this way.
- Teach children to never approach a vehicle, occupied or not, unless they are accompanied by a parent, guardian, or other trusted adult.
- Practice "what-if" situations and ask children how they would respond. "What if you fell off your bike and you need help? Who would you ask?"
- Teach children to check in with you if there is a change of plans.
- During family outings, establish a central, easy-to-locate spot to meet should you get separated.
- Teach children how to locate help in public places. Identify people who they can ask for help, such as uniformed law

enforcement, security guards, and store clerks with nametags.

- Help children learn to recognize and avoid potential risks, so that they can deal with them if they happen.
- Teach children that if anyone tries to grab them, they should make a scene and make every effort to get away by kicking, screaming, and resisting.

On the Net

- Learn about the Internet. Visit www.NetSmartz.org for more information about Internet safety.
- Place the family computer in a common area, rather than a child's bedroom. Monitor their time spent online and the websites they've visited, and establish rules for Internet use.
- Know what other access children have to the Internet at school, libraries, or friends' homes.
- Use privacy settings on social networking sites to limit contact with unknown users, and make sure screen-names don't reveal too much about children.
- Encourage children to tell you if anything they encounter online makes them feel sad, scared, or confused.
- Caution children not to post revealing information or inappropriate photos of themselves or their friends online.

To learn more about child safety, visit www.take25.org.
National Center for Missing & Exploited Children

The Ukrainian Catholic Eparchy of Stamford is committed to protecting children and young people.
If you are aware of abuse or have been abused by anyone working for the Stamford Eparchy,
please contact the Office of the Chancellor or Victim Assistance Coordinator at (203) 324-7698.

Metropolitan Archbishop William C. Skurla Enthroned April 18

On Jan. 19 Pope Benedict XVI named Bishop William C. Skurla of the Byzantine Eparchy of Passaic, N.J., as archbishop of the Byzantine Archeparchy of Pittsburgh.

Archbishop Skurla, 55, succeeds Archbishop Basil M. Schott, who died in June, 2010. The new Metropolitan was enthroned on April 18 at St. John the Baptist Byzantine Catholic Cathedral in Munhall, PA.

William Charles Skurla was born in Duluth, MN, June 1, 1956. He attended Deerfield Academy postgraduate program in Deerfield, MA., and then attended Columbia University in New York, graduating in 1981 with a concentration in philosophy. He entered the Byzantine Franciscan community in Sybertsville, PA and studied for the priesthood at Mary Immaculate Seminary in Northampton, PA.

Ordained a Franciscan priest in 1987, he was incardinated nine years later into the Eparchy of Van Nuys, CA, where he served as pastoral administrator at St. Melany Byzantine Catholic Church in Tucson, AZ, from 1993 until 2002. The eparchy is now known as the Holy Protection of Mary Eparchy of Phoenix.

Archbishop Skurla was named to head the Van Nuys Eparchy and ordained a bishop in 2002 and became head of the Passaic Eparchy in 2008.

We offer our sincere Congratulations to His Grace upon His Enthronement!
May God Grant Him Many Blessed Years!

Bishop William E. Lori Named as New Archbishop of Baltimore

Pope Benedict XVI named Bishop William E. Lori of the Diocese of Bridgeport, 62, as the 16th Archbishop of Baltimore. He will succeed Edwin Cardinal O'Brien, who served as Baltimore's archbishop from October 2007 to August 2011. Cardinal O'Brien has served as Apostolic Administrator of the nation's oldest Archdiocese since his appointment August 29 as Grand Master of the Equestrian Order of the Holy Sepulcher of Jerusalem.

Cardinal O'Brien will remain as apostolic administrator until Archbishop-designate Lori's installation on May 16, 2012.

<http://www.bridgeportdiocese.com>

The following letter was sent by Bishop Paul to the Archbishop-designate

Your Excellency:
Glory to Jesus Christ!

I wish to take this opportunity, on behalf of the clergy and faithful of the Eparchy of Stamford, to offer sincere congratulations on your elevation to the Episcopal throne of the Archdiocese of Baltimore.

What an honor for you, and indeed, what a vote of confidence and a recognition of your dedication to the Church and your many talents, to be asked by the Holy Father to be the pastor of the Premier See of the United States.

May the holy and selfless hierarchs who preceded you in this venerable See inspire you and guide you as you begin your Archeiscopal service to the people of God.

With assurances of my prayers and best wishes I remain,

Sincerely yours in Christ,

Most Rev. Paul Chomnycky, OSBM
Eparch of Stamford

May God Grant Him Many Blessed Years!

Bishop Emeritus Efrem Kryvyj, OSBM Falls Asleep in the Lord

Most Rev. Efrem Kryvyj, OSBM, was born on Dec. 12, 1928 in the colony of Ivai, Parana Brazil. In 1940 entered to the Minor Seminary of St. Josaphat of the Fathers of St. Basil in Prudentopolis, Parana. He entered the Novitiate of the Basilian Fathers in January, 1943.

He earned his Bachelor's and Master's Degrees at the Gregorian University in Rome. After professing his perpetual vows in the Order of the Fathers of St. Basil, in 1950, he was ordained by Most Rev. Ivan Buchko in 1951, in Rome.

Beginning in 1952, Fr. Efrem served as instructor and later, rector of St. Josaphat Seminary in Prudentopolis. He also served as chaplain to the Sisters Servants of Mary Immaculate and the Catechists of the Sacred Heart of Jesus during the 1960's.

In 1970, he was elected Provincial Superior of the Basilian Fathers in Brazil.

On February 13, 1972, Fr. Efrem was ordained Auxiliary Bishop of the St. John the Baptist Eparchy of Curitiba, Brazil by Pope Paul VI and, in 1978, upon the retirement of Bishop Joseph Martinetz, Bishop Efrem was chosen to succeed him as the Bishop of the Curitiba Eparchy, a position which he held until his retirement Dec. 13, 2006.

May His Memory Be Eternal!
Вічна Пам'ять!

Metropolitan - Archbishop Emeritus Michael Bzdel, CSsR Falls Asleep in the Lord

Most Rev. Michael Bzdel CSsR, Ukrainian Catholic Archbishop Emeritus of Winnipeg, fell asleep in the Lord at his residence April 3 at the age of 81. The son of the late Theodore and Eudokia (nee Wasyluk) Bzdel, Michael was born in Wishart,

Saskatchewan on July 21, 1930. The 11th of 14 children, he received his primary schooling in Wishart, SK, and then attended St. Vladimir's College, Roblin MB for his secondary education from 1944 to 1947. It was at St. Vladimir's College, served by the Redemptorist Fathers, that Michael discerned his call to follow his Lord Jesus Christ by entering religious life. On September 8, 1947 he entered the Congregation of the Most Holy Redeemer (Redemptorists) and on August 19, 1952 he professed his perpetual vows. He undertook his philosophical and theological studies at St. Mary's Seminary in Waterford-Meadowvale, ON (1948 to 1955) and at St. Paul's University, Ottawa, ON, completing a graduate program in Pastoral Counseling in 1971 to 1972. He was ordained to the diaconate on February 13, 1954 by Bishop Isidore Borecky and to the priesthood on July 7, 1954 at St. Mary's Church, Yorkton, SK, by Bishop Andrew Roborecky. He served in pastoral ministry and as spiritual director and chaplain to various church organizations, taught at St. Vladimir's College and was Vicar-Provincial of the Yorkton Ukrainian Redemptorist Province of Canada and the USA from 1967 to 1969. On March 9, 1993, Fr. Michael Bzdel was ordained as Archbishop of Winnipeg and Metropolitan for Ukrainian Catholics in Canada, a position he held until his retirement in January 2006. Even in retirement Archbishop Michael continued to provide pastoral ministry especially to the residents of Holy Family Home and to whomever needed spiritual support.

May His Memory Be Eternal!
Вічна Пам'ять!

Patriarch Sviatoslav Presents Plan for the Development of the UGCC to Pope

On March 16, Patriarch Sviatoslav (Shevchuk), head of the Ukrainian Greek Catholic Church, met in a private audience with Pope Benedict XVI in the Apostolic Palace at the Vatican.

During the meeting, the head of the UGCC presented to the Most Holy Father the dynamics of his church's development for the last year.

Patriarch Sviatoslav spoke about his pastoral visits to Ukrainian eparchies and exarchates in the North and South Americas, Western Europe and Ukraine.

In his presentation, he stressed the global character of the UGCC as a

church preaching God's word today in various cultural contexts, informed the pope about the approved plan for the development of the church, "Living Parish as the Place of Meeting with the Living Christ," for the period until 2020.

Pope Benedict XVI showed special interest in the new Catechism of UGCC Christ is Our Pascha, which was presented by Patriarch Sviatoslav. According to the pope, it is a very important achievement of the UGCC and a necessary tool for the implementation of the mentioned plan.

The Most Holy Father also inquired about the sociopolitical situation in Ukraine, the state of the judiciary and freedom of speech, development of the ecumenical dialogue and interchurch relations in Ukraine. Much attention was paid to the development of pastoral care for Ukrainian immigrants in

Western Europe and Greek Catholics in Russia.

Finally, the Most Holy Father expressed his satisfaction with the plan of the development of the Ukrainian Greek Catholic Church and his support for the joint efforts of the UGCC and Roman Catholic Church in Ukraine to protect the lives of unborn children and dignity of the family as well as his respect for the Ukrainian nation and state. He also assured Patriarch Sviatoslav of his prayer for the Ukrainian people.

UGCC Information Department

SAIN T ROMAN OS

Cantors Program
Spring Session

Divine Liturgy & Eight Tones System

April 27-29, 2012

Instructor: Joseph Roll

CONTACT US!
St. Basil Seminary
195 Glenbrook Rd.
Stamford, CT 06902

203-324-4578
203-356-0770
Fax: 203-357-7681

www.stbasilseminary.com
stbasil.college@optonline.net

American Youth

Summer Courses in Ukraine for American Youth

Dates: July 26 – August 30, 2012
Locations: 4 weeks at the Kyiv-Mohyla Academy, Ukraine plus 1 week (optional) in Western Ukraine (Trans-Carpathian)
Eligible Age: ages 14 – 18

Size of group: 22 persons, including two or three adult group leaders/counselors (teachers and parents)
Who is eligible: high schools students and members of Ukrainian-American youth organizations
School Credits Available: Students will receive 4 college credits upon completing a final examination (optional)
Program Goals: 1. to provide learning opportunities for beginning, intermediate and advanced speakers of the Ukrainian language;
2. to help participants improve their speaking, reading & writing abilities through intensive classroom studies and immersion in Ukrainian society,
3. to acquaint participants with their historical motherland by exposing them to Ukraine's history & culture in the classroom and field trip excursions,
4. to provide opportunities to make friends with local Ukrainians and University students and to help nourish and strengthen ties to their Ukrainian heritage of Ukrainian youth.

Cost per capita: Registration fee (\$100 per person), 4 weeks room/board (breakfast & lunch), classes, excursions to museums, theaters, cultural centers in Kyiv (\$2140), 1 week recreation in Western Ukraine with excursions and room/board (\$435), group counselors cost (\$350).

For basic information visit <http://sdiinstitute.weebly.com>
For more information, visit the KMA main site at <http://www.summerschool.ukma.kiev.ua>

Mark Your Calendar

Bring Your Family and Friends

R O M E & K Y I V

H I S T O R I C E V E N T

The Stamford Eparchy Invites you to Tour Rome and Kyiv October 10-19, 2012 with Msgr. John Terlecky

Tour Highlight: The Rededication of the Sobor of St. Sophia in Honor of the 120th Birthday of Patriarch Josef Slipyj

\$3550.00 per person
based on twin share.

For More Information,
Contact Dunwoodie Travel Bureau
(914) 969-4200
dunwoodie@vacation.com

Repentance: Io I think Again
Forgiveness Vespers
3pm Sunday February 19
Msgr. George Appleyard, homilist

Start the Great Fast by asking forgiveness for the wrongs you have done. Join in the stirring prayers of Forgiveness Vespers. Reception following.

Lenten Programs
Prepare to celebrate the Resurrection!

Women's Day of Recollection
Sat March 17, 9am-4pm
led by Fr. Dennis Jung, OFM
Humility, Humanity, and A Sense of Humor ... Learning from Jesus, "meek and humble of heart."

Day for Men: A Look at Prayer
Saturday March 24, 9am-4pm
led by Fr. Laurian Janicki, OFM

Registration or more information:
Contact Fr. Jerome at 570-788-1212 ext 402, or at holydormition@gmail.com.

Franciscan Day of Recollection
Saturday September 15, 2012
led by Fr. Sergius Wroblewski, OFM

Upcoming Icon Programs

Francis of Assisi: Icon Retreat
with Rev. Peter Pearson
March 1-4, 2012

Peter returns to lead people of any level of ability to create an icon of St. Francis. Peter holds icon writing retreats around the world and also discusses the spiritual aspects of iconography.

Cost: \$200 includes supplies & March 3 meal. Housing with meals: add \$50/day.
Times: Thurs & Fri 6:30-9:30pm, Sat 9am-4pm, Sun noon-4pm.

Iconography with Marylyn Barone
Christ the Good Shepherd
September 6-9, 2012

The Mother of God: Icon Workshop
with Valentin Streltsov
October 18-21, 2012

Contact for all icon programs:
Fr. Jerome at holydormition@gmail.com; 570-788-1212 ext 402.

Spring Bible Study (6 weeks)
Led by Fr. Michael Lenz, OFM
Cost: \$30 plus cost of book. To register please contact Fr. Jerome at 570-788-1212 ext 402, or at holydormition@gmail.com.

Saturday Men's Breakfast
The Theotokos, Mother of God
Saturday March 10, 2012
Rev. Lawrence Barriger

9am Akathist to the Mother of God
with Panachida for +Metropolitan Nicholas of Johnstown and +Metropolitan Basil of Pittsburgh.
Followed by breakfast/discussion with Fr. Lawrence on the feast of the Annunciation.
Fr. Lawrence is a teacher, author, pastor of St. Michael's Orthodox Church in Freeland and the Theological Advisor of the Johnstown Diocese.
Reservations/information: Bob Leggo <bleggo127@gmail.com> 570-384-4358. Fr. Jerome <holydormition@gmail.com>.

Future programs: A Look Down the Road
with Fr. Leonard Martin, SJ, May 2012.
Memory in a Forgetful World, Prof. Charles Pinches, University of Scranton, Fall 2012.

Pilgrimage for Peace - Sun Aug 5
Call Fr. Laurian to volunteer: 570-788-1212 ext 406.

Faith sharing community: Take the Gospel into "ordinary life." Emmaus Hall, 3pm on the 2nd Sunday of every month. Contact: Fr. Laurian (570-788-1212 ext 406; or by email: frlaurian@yahoo.com).

Divine Mercy Prayer Group
meets at 2pm on the 1st & 3rd Tuesday of each month. Contact: Ann Cameron at atpio@ptd.net or 570-788-5655.

The Stamford Eparchy 50th Jubilee Book is now on sale.

A Great Resource for every household.

The History of the Ukrainian Eparchy of Stamford at the fingertips.

Relive memories! Learn interesting facts and share them with family and friends! Discover the history of our church in the Eastern States!

Purchase this excellent resource by sending \$50.00 (includes postage) to:
Diocese of Stamford
14 Peveril Road Stamford, CT 06902-3019

Ви хочете розвиватися разом із своєю Церквою?
ПЕРЕДПЛАТИТИ ■ ЧИТАТИ ■ РЕКОМЕНДУВАТИ ІНШИМ

ДВОМІСЯЧНЕ ВИДАННЯ

ПАТРІАРХАТ

\$25.00 – Річна передплата в Америці
(для родини в Україні: \$10.00)

Інформація:
Р. Гайда 203.267.4530
Hayda.Art@snol.net

Виплатити чек: THE PATRIARCHATE
інкаси до: THE PATRIARCHATE
P.O. Box 205, Cooper Station
New York, NY 10276

Адміністратор журналу:
С. Махно / SvitlanaMakho@gmail.com

«2012 я хотів би бачити назву Церкви як єдиної організації, що існує в усьому світі...»
Патріарх Святослав

Sr. Antonia, MSMG Celebrate 50 Years of Religious Life

On Monday, April 9 – Bright Monday according to the Gregorian calendar – Bishop Paul Chomnycky joined the Missionary Sisters of the Mother of God, in their Stamford, CT convent, to celebrate with them a rare and joyous milestone in the life of one the Sisters – the 50th anniversary of the profession of Perpetual Vows of Sr. Antonia Kudlick, MSMG.

Sr. Antonia, a native of Syracuse, NY, is the youngest of eight children born into the family of Andrew and Tekla Kudlick. The family attended the local Ukrainian Catholic Parish of St. John the Baptist

As a teenager Sr. Antonia felt a growing vocation to the religious life and in 1951 she entered the Congregation of the Missionary Sisters of the Mother of God. She professed her Perpetual Vows in 1962. As a young Sister she graduated from the College of New Rochelle and took graduate courses at Fordham University. Sr. Antonia has spent her entire life as a Missionary Sister, thus far, in Stamford in the field of education. She taught Religion, History and English for

Mnohaya Lita, Sister Antonia!

many years in the Mother of God Academy. After the academy closed, Sr. Antonia began working in St. Ann's Nursery School and taught catechism in St. Vladimir Cathedral Parish in Stamford. She also taught summer catechism in Willimantic, CT.

The jubilee celebrations began with a Divine Liturgy of Thanksgiving celebrated by Bishop Paul in the convent chapel, with the jubilarian and all the Missionary Sisters present. Following the liturgy a luncheon was held in Sr. Antonia's honor in the convent dining room.

Mother Evhenia Prusnay, MSMG, in speaking of Sr. Antonia, commended her for her dedication to the liturgical traditions of the Ukrainian Church and her love of liturgical music. "Sr. Antonia is always kind and gentle to the Sisters as well as to her former students, greeting everyone with a warm smile", she said.

We greet Sr. Antonia on this great milestone of her religious life and pray that God continue to bless her with many happy and healthy years of service to God, the Church, and to her religious community!

Fr. Robert Smolley Celebrates 30 Years of Ordination

On Saturday, Jan. 28, family and friends joined the parishioners of Protection of Blessed Virgin Mary Parish in Manchester, NH to celebrate the 30th Anniversary of the priestly ordination of Fr. Robert J. Smolley. Led into church by 10 members of the Knights of Columbus 4th Degree Honor Guard, Fr. Robert was joined by 8 priests, both Eastern and Roman Catholic, to celebrate a Divine Liturgy of Thanksgiving with over 125 people attending. In his homily, Fr. Robert said that this day was not so much about him, but rather "a celebration of the priesthood, an awesome gift that Christ has given to His church." He went on to say, "The priest can do nothing on his own but is only effective when he stands in the 'person of Christ' as he celebrates the Liturgy and the sacraments, preaches the Word of God, and teaches in the name of the Church."

Following the Liturgy, a luncheon reception was held in the parish hall of St. Joseph Cathedral. Fr. Christian Tutor of All Saints Anglican Church offered the Invocation and Mr. John Chidsey, long-time friend of Fr. Robert offered the toast. After the meal was served, a brief speaking program was held. Dr. Kenneth Komisarek, parish trustee, spoke on behalf of the parish; State Deputy Joel Plante spoke on behalf of the Knights of Columbus; and Archpriest Yaroslav Nalysnyk of the Boston Deanery spoke on behalf of Bishop Paul and the Eparchy. (Bishop Paul was attending a meeting of the UGCC Permanent Synod in Kiev.)

The celebration ended with Fr. Robert introducing and thanking all the clergy who were present, the Ladies' Guild of the parish for hosting the event, the Knights of Columbus for their presence, and all for joining in the celebration of the priesthood. The Ladies' Guild presented Fr. Robert with a beautiful icon of the Archangel Michael and Fr. Edward Canon Young closed the afternoon giving the Benediction.

In addition to being the parish priest in Manchester, Fr. Robert is also the assistant State Chaplain for the Knights of Columbus in New Hampshire.

Mnohaya Lita, Fr. Robert!

Dumka Chorus Presents Concert of Music by Composer Mykola Lysenko

On Sunday, April 1, the Dumka Chorus of New York presented a concert of the music by the great Ukrainian Composer Mykola Lysenko in commemoration of the 100th anniversary of his death. Held in the Gerald W. Lynch Theater of John Jay College, in New York City, the concert featured choral, taken from some of the numerous Lysenko compositions.

Under the direction of Vasyl Hrechynsky, the program also featured performances of the following renowned and young Ukrainian artists: Elena Heimur-soprano; Oksana Krovytzka-soprano; Kornel Siatecky-tenor; Oleh Chmyr-Opalinsky-baritone; Andriy Milavsky-clarinet; Innesa Tymochko-Dekajlo-violin; Stanislav Demochko-piano; Iryna Kit-violin; and Valeria Sholokhova-cello. Dr. Taras Filenko introduced the work of Lysenko and provided some historical information. He also performed piano piece later in the concert.

The chorus and soloists performed with beautiful accompaniments of Larisa Gutnikovich and Natalia Vashchenko.

The concert provided a wonderful opportunity to experience Ukrainian classical and folk music, performed by accomplished and talented artists. Their dedication to our culture and love for our music was evident and inspiring.

Fr. Paul Luniw Celebrates 30 Years of Ordination

On March 25, the Feast of the Annunciation, Fr. Paul Luniw celebrated his 30th Anniversary of Ordination. With clergy from his deanery, parishioners and friends, Fr. Paul celebrated a Divine Liturgy of Thanksgiving in his parish, St. Michael the Archangel in Terryville, CT.

During his homily, he recalled his parents and family and the many blessings of his priesthood, the greatest of which are the many persons he has had the privilege to serve during these last 30 years.

The celebration continued with a dinner that was held at a local banquet hall.

Mnohaya Lita, Fr. Paul!

Сівач Sower

РІК ХХVII; ЧИСЛО 4

СТЕМФОРД, КОННЕКТИКУТ 06902

29 КВІТНЯ 2012 РОКУ

Христос Воскрес!

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

Високопреосвященним і Преосвященним Владикам,
всесвітлішим, всечеснішим і преподобним отцям,
преподобним ченцям і черницям, дорогим у Христі мирянам
Української Греко-Католицької Церкви

Христос воскрес!

*«Небеса достойно нехай веселяться, земля ж нехай радіє,
нехай же святкує увесь видимий світ і невидимий,
Христос бо воскрес – радість вічна!»
Воскресна Утреня, Канон Пасхи*

У цей урочистий день Воскресіння Христового Його Церква, сповнена небесним світлом, оспівує Господа, який переможно виходить із запечатаного гробу. «Світло світить у темряві, і не поїняла його темрява», – проголошує у цю пасхальну ніч євангелист Іван (Ів. 1, 5). Як темрява не може зупинити чи обмежити світла, так само смерть і гріб не змогли втримати Джерело життя – нашого Спасителя, який наповняє сьогодні Всесвіт своїм світлом і своєю благодаттю.

«Небеса достойно нехай веселяться, земля ж нехай радіє!» Сьогодні радість і веселість об'єднує небо і землю в єдину пасхальну Літургію, в якій звучать і наші великодні піснеспіви. У своєму воскресінні Спаситель, який перемагає смерть, повертає єдність душі й тіла людській істоті, а разом із цим збирає воєдино все видиме і невидиме створіння, що було відчужене між собою через гріх людини. Гріх є найбільшим нещастям людини, бо позбавляє її приятні з Богом, вносить поділ і розбрат у суспільство, завдає страждань всьому створеному. Про це свідчить святий Павло, коли в Посланні до римлян каже: «Очікуючи визволення від рабства тління, на свободу слави дітей Божих... усе створіння понині стогне і разом страждає у тяжких муках» (пор. Рим. 8, 21–22). Воскреслий Христос сьогодні приносить дітям Божим довгоочікувану свободу, а разом з ними єднає в одне ціле весь Усесвіт. Ось чому цього дня небеса та земля разом достойно радіють і веселяться! Своїм переможним виходом із гробу Господь усуває всі перепони до єдності Всесвіту зі своїм Творцем. Виходячи з Аду, він ламає ворота смерті – те, що відділяло людину від Джерела життя, її Творця, її сповнює її безсмертям.

Сьогодні з нами «нехай же святкує увесь видимий світ і невидимий!» Змістом і глибинною основою пасхальних святкувань є спільне переживання єдності всього світу в Христі. У цьогорічному святкуванні Пасхи Господньої ми, вірні Української Греко-Католицької Церкви, покликані ще і ще раз відкрити для себе воскреслого Христа як непорушного каменя єдності нашого народу. Святкуючи сьогодні перемогу нашого Спасителя над смертю, зруйнуємо світлом Його воскресіння всі поділи і ворожнечі, видимі й невидимі, які розбивають наше суспільство в його громадському та церковному житті. Божественний Спаситель попереджає нас: «Кожне царство, розділене в собі, запустіє» (Мт. 12, 25). Воскреслий Христос у своєму тілі подолав протистояння, незгоди і суперечності, які загрожують людині, окремим народам і всьому людству. Він і нашому українському народові прагне принести мир і поєднання. Однак ми мусимо відкрити свої руки, щоб прийняти цей дар із рук воскреслого Спасителя. Відкрити руки означає: позбутися власних амбіцій, самолюбства, користолюбства; поставити добро народу понад власні інтереси чи інтереси політичних партій; бути готовим вийти назустріч ближньому там, де йдеться про загальне благо. Осяяна світлом Христового воскресіння віруюча людина не може дивитися на іншу людину через призму ненависті чи помсти, вона готова пробачити навіть ворогові і примиритися з ним. Хто не здатний до прощення, той не зрозумів того великого послання, яке приносить нам Спаситель із гробу – послання єдності та миру. Увесь видимий і невидимий світ сьогодні навчає нас, що неможливо пережити всю повноту великодньої радості, живучи в полоні власної відокремленості: особистої, національної чи навіть політичної. Вповні святкувати Пасху Господню та відчутти всеохопну радість зустрічі з Воскреслим ми можемо лише разом, зруйнувавши силою Спасителя все, що нас роз'єднує. Про це пише апостол Павло: «Він – наш мир, він, що зробив із двох одне, зруйнувавши стіну, яка було перегородою, тобто ворожнечу, своїм тілом... щоб із двох зробити в собі одну нову людину, вчинивши мир між нами» (Еф. 2, 14 – 15). Наше пасхальне побажання – щоб як у єдності й мирі Христовому святкує сьогодні все видиме й невидиме, так само щоб у мирі та єдності скріпився сьогодні благодаттю та життям Воскреслого весь український світ!

«Христос бо воскрес – радість вічна!» Цьогорічний Великдень ми переживаємо, вдивляючись у невмирущу постать слуги Божого Патріарха Йосифа (Сліпого). Він, як незламний етнарх – батько нашого народу, не пішов на компроміс із злом і тому об'єднав у своїй постаті різні середовища українського світу: в'язнів сталінських концтаборів, вірних переслідуваної «мовчазної» Церкви та всіх українців «у розсіянні сущих», які, за дивним Божим промислом, принесли нашу Церкву в різні континенти Земної кулі. Його визволення із ув'язнення близько півстоліття тому, подібно до переможного виходу воскреслого Христа із гробової темниці, промінням пасхальної радості освітило, пробудило і збрало воєдино весь український світ. У його особі ми сьогодні бачимо, що жодні людські перепони та військові кордони не здатні стримати всеохопну та об'єднавчу могутність вічної радості Христа, якою живе і зростає Його воскресла Церква.

Дорогі у Христі! У цей світлий празник Воскресіння Христового хочу завітати із пасхальним привітом до оселі кожного з вас. Нехай слова найдавнішої апостольської проповіді «Христос воскрес!» залунають сьогодні всюди, де б'ється українське серце, та покличуть його до радості та єдності із своїм братом і сестрою. Поділімося нині свяченим з усіма, хто потребує, та донесімо цю радість до кожного, хто сумує. Нехай світло Христа, який переможно виходить із гробу, просвітить кожного з нас, дасть силу та впевненість, зміцнить у вірі, надії, любові та дарує свій мир.

Христос воскрес!

+ СВЯТОСЛАВ

Христос Воскрес!

ВЕЛИКОДНЄ ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЄРАРХІВ У США ДО СВЯЩЕНИКІВ, ЄРОМОНАХІВ ТА БРАТІВ, СЕСТЕР МОНАХІНЬ, СЕМІНАРИСТІВ ТА ДОРОГИХ ВІРНИХ

Христос Воскрес!

Єрархи Української Католицької Церкви в США вітають всіх братів і сестер в Христі радісною новиною: Христос Воскрес! Того першого Воскресного ранку ангел проголосив жінкам, які перші прибігли до гробу: „Не дивуйтеся! Ви шукаєте Ісуса Назарянина розіп’ятого. Він Воскрес; Його тут немає... Він випередить вас у Галилеї; Ви побачите Його там, як Він і обіцяв”.

Ісус, який страждав, помер і був похований, тепер живий! Він наш переможний Христос, Той, хто йде попереду, вказуючи нам дорогу життя. У Воскресінні Бог Отець прийняв жертву Христа. Він воскресив Ісуса до життя!

Змістом Воскресіння є життя. Той самий Христос, який упокорився до вільного прийняття страждань і смерті на хресті, зараз живе у повноті людського життя. Святий Павло говорить про Ісуса, який жив для Бога! Його людська природа перебуває в сяйві життя.

Святий Павло йде ще далі. Він твердить, що існує тісний зв’язок між життям Христа і нашим. Ви і я покликані бути учасниками Христової перемоги над гріхом і смертю. Ми покликані бути живими, як Христос. Ми покликані бути такими як Він, і жити повним життям. Святий Павло радить нам „думати про себе як про мертвих для гріха, і живих для Бога в Ісусі Христі”.

Наші роздуми і святкування Воскресіння Ісуса Христа, живого Христа, допомагають нам зрозуміти велику вартість Христового людського життя – людського життя, яке Христос отримав від Своєї Матері Марії, людського життя, яке Він пожертвував Своему Отцеві на Хресті, людського життя, яке Його Отець повернув Йому у Великодню неділю.

Святкуючи Воскресіння Ісуса Христа, ми не можемо не задуматися про вартість усього людського життя. Ми виповнюємося важливістю нашого власного життя і життя всіх тих, хто, як і ми, має частку в людській природі Ісуса, Сина Божого. Воскресіння є звеличенням усього людського життя. Воно підкреслює наше покликання до життя в мирі та гармонії з усіма людьми. Воно нагадує нам про наше покликання поважати, захищати і служити життю! Ми приходимо до розуміння потреби відкидати усе, що ранить, ослаблює та знищує людське життя.

Ваш і мій сьогоднішній і щоденний виклик - бути живим в Христі, і використовувати наше людське життя, щоб допомагати в житті усім нашим братам і сестрам в Христі! Ви і я є людьми Воскресіння. Ми є людьми життя, які прагнуть зрозуміти усе, чого сподівається від нас Бог задля збереження, захисту та служіння кожному життю. Ми також покликані допомагати іншим досягати життя вічного у Царстві Божім.

Про це, так гарно і так сповна, свідчить наша Благословенна Мати. Марія виявляє безмежну силу й мужність біля підніжжя хреста, ту благодать, яку уділив їй Сам Бог. Вона ж сповнилася радістю у Воскресінні свого Сина Ісуса Христа у Великодній ранок. Пречиста Мати допомагає нам нести наш хрест життя, просячи Отця Небесного облегшити наш тягар. Але що важливіше, вона поглиблює нашу надію, веде нас дорогою вічного життя разом з Воскреслим Христом. Наша роль – ваша і моя – співпрацювати з Богом і один з одним, щоб допомагати тим, хто обтяжений життям, і поглиблювати їхню надію. Ми робимо це, коли є людьми Воскресіння, людьми надії! Сьогодні Ісус Христос промовляє до вас і до мене в наших серцях: „Мир Вам! Не бійтеся!”

Ми молимося за вас і за всіх наших людей, щоб ми жили радісно й змістовно, як послідовники Воскреслого Христа. Нехай найвеличніші Великодні свята будуть сповнені радістю, внутрішнім спокоєм, сердечною любов’ю, розділеною з вашою родиною та друзями, близькими чи далекими. Найщедрішого й особливого вам Воскресного благословення, бо Христос Воскрес!

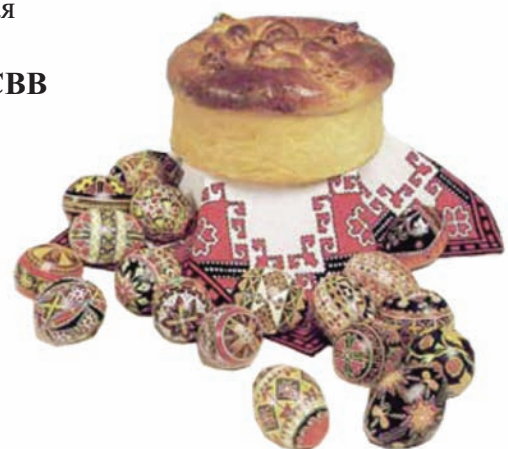
+Високопреосвященний Стефан Сорока (автор)
Митрополит Української Католицької Церкви у США
Архієпископ Філадельфійський для українців

+Преосвященний Річард Семінак
Єпископ Чиказької єпархії святого Миколая

+Преосвященний Павло Хомницький, ЧСВВ
Єпископ Стемфордської єпархії

+Преосвященний Іван Бура
Апостольський Адміністратор
Пармської єпархії святого Йосафата

Великдень, 2012

Великодні святкування у Стемфорді, КТ

Благословення пасок у Рочестері, НЙ

Україна перетворюється на «Мекку сурогатного материнства», – біоетик

Сьогодні Україна перетворюється на «Мекку сурогатного материнства». Якщо у багатьох європейських країнах, і у світі загалом, сурогатне материнство забороняє законодавство, то в Україні це явище доволі популярне: жінкам за невеликі гроші пропонують вдатися до технології штучного запліднення або ж сурогатного материнства. Мені здається, що з розвитком репродуктивних технологій, який відбувся за останні роки, люди втратили розуміння дитини як дару.

Таку думку висловив керівник Школи біоетики УКУ, член-кореспондент Папської академії Pro Vita, декан філософсько-богословського факультету УКУ о. д-р Ігор Бойко у інтерв'ю УНІАНу, повідомляє прес-служба УКУ.

Експерт зазначив, що часто сурогатне материнство представляють як певний метод лікування безпліддя: «Я з цим абсолютно не погоджуюсь, бо

вважаю, що лікують безпліддя за умови виявлення фізіологічних показників безпліддя у чоловіка чи жінки в подружжі. В Україні ж сурогатне материнство – це непоганий бізнес. Послуги сурогатної матері в окремих

клініках коштують від 130 тис. гривень і вище. Питання, чи це дійсно бажання допомогти комусь, чи, радше, заробити, на перший погляд, легкі, однак такі брудні гроші? Люди, які мають проблеми з безпліддям, у відчаї готові йти на цей крок і віддавати все, аби мати

свою дитину за будь-яку ціну». Варто зазначити, що у багатьох європейських країнах, і у світі загалом, сурогатне материнство забороняє закон, бо така практика, як зазначає о. Ігор Бойко, порушує право дитини народитися в сім'ї, порушує єдність подружньої пари, вірність подругів, нерозривність шлюбу. У Німеччині за це можна сісти на три роки. У Італії за намагання рекламувати комерціалізацію гамет, ембріонів чи організувати сурогатне материнство можна відбутися покарання від 3 місяців до 2 років позбавлення волі та заплатити штраф від 600 тис. євро до 1 млн. євро.

Керівник Школи біоетики УКУ вважає, що сьогодні світ втрачає усвідомлення цінності людського життя, зокрема, у момент його зачаття та розвитку на ранніх стадіях. «З 1978 року, коли народилася перша дитина «з пробірки», на світ з'явилося уже 4, 3 млн. таких малюків. Але статистика свідчить, що 120 млн. дітей через цю практику знищили».

Як альтернативу штучному заплідненню та сурогатному материнству Церква пропонує насамперед лікувати безпліддя. Сьогодні існує багато нових технологій, які дозволяють спостерігати за природними циклами жінки, лікувати безпліддя, допомагають завагітніти, але при цьому не створювати і не знищувати людське життя. «Ще одна альтернатива – це усиновлення. У світі є багато дітей, які потребують батьківської опіки. Якщо ви хочете ділитися подружньою любов'ю, то можна усиновити дитину чи ж стати прийомними батьками. Адже з цими дітьми вже вчинили несправедливо – хтось їх залишив, відмовився від них. Вони потребують сімей, котрі були би гостинними і повними любові. У вас немає дітей, а у них батьків – у кожного може з'явитися шанс та надія!» – підсумував о. д-р Ігор Бойко.

Отець Василь Пантелюк: Патріарх Кірілл закликав своїх єпископів брати приклад з УГКЦ

Отець Василь Пантелюк є унікальною духовною особистістю, яка вже 19 років служить греко-католицькій громаді Донецька. Він очолює місцевий храм Покрови Пресвятої Богородиці і вважається одним з головних фахівців в Україні з екзорцизму. Отець Василь народився в Карпатських горах. Довгий час жив в Івано-Франківську. На початку 90-х перебрався до Донецька, відчувши, що Господу він потрібен саме там. Отець Василь розповів про сьогоденний стан донецької УГКЦ, її взаємодії з місцевою владою та громадськістю, про практику екзорцизму і про те, які духовні проблеми загрожують нашій країні.

- Отче Василю, як Ви опинилися в Донецьку?

- Якоюсь на початку 90-х років я довго їхав поїздом через Східну Україну і не побачив жодного храму. Була повна пустота. Це вже потім у Донецькій області ми побудували 40 храмів. Але в ті часи тут майже нічого не було. І тоді я написав заяву, що хочу їхати служити до Східної України. Але перед тим упродовж тривалого часу я думав, де я потрібен Господу. Одного разу я прийшов до священика і написав йому записку для проведення спеціальної служби, щоби вирішилося питання, де мені служити. Трохи пізніше цей священик подзвонив мені і сказав, що відслужив мою службу. Я прийшов додому змучений. Приліг на ліжко. І в стані між бадьорістю і сном я почув голос: «Іди на Схід». Я мав таку виражену волю Божу, яка була своєрідним підтвердженням моїх власних намірів. Далі так вийшло, що до Івано-Франківська приїхав донецький художник Микола Темненко, який шукав греко-католицького священика для проведення різдвяної служби у шахтарській столиці. Наш Владика скерував його до мене. Я взяв чотири сумки і поїхав. Це був 1993 рік. І відтоді я в Донецьку. Вже 19 років. Як я вже казав, на початку 90-х тут нічого не було, а сьогодні ви вже перебуваєте у катедральному храмі Покрови Пресвятої Богородиці, до якого зараз будується адміністративне приміщення, що стане центром Донецько-Харківського Екзархату, яким керує Владика Степан Меньок. Сьогодні наше місто є греко-католицьким центром управління 7 областями Східної України (Донецька, Луганська, Сумська, Полтавська, Запорізька, Дніпропетровська і Харківська). Тобто у деякому сенсі Донецьк є не тільки економічним, але й духовним центром українського Сходу.

- З якими проблемами стикається УГКЦ у Донбасі?

- Я не можу сказати, що в нас є великі проблеми. Матеріальні турботи є у всіх. Це не найголовніше. Сьогодні храми часто дискредитують себе, відкрито роблячи певні «тарифи на послуги». У нашій церкві, наприклад, нема тарифів ні на що. Ні на хрещення, ні на вінчання, ні на похорони. Бо ми знаємо, яке життя. Якщо людина може пожертвувати, вона пожертвує, скільки зможе. Потрібна духовна чистота. Церква має давати приклад праведного життя.

- Як складаються взаємини донецької УГКЦ з місцевою владою?

- Коли ми починали, міським головою був Володимир Рибак, який виділив нам землю під будівництво храму, за що ми йому дякуємо. А загалом у нас завжди були нормальні стосунки з

міською Радою, зокрема і з теперішнім мером Донецька Олександром Лук'янченком. Нормальні стосунки в нас були й з усіма головами Донецької облдержадміністрації. Ми служимо для людей міста Донецька. Тут в нас є три соціальні центри: допомагаємо дітям вулиці, ВІЛ-інфікованим та кризовим сім'ям. Ще на території нашого храму є благодійна трапезна, де ми годуємо всіх потребуючих і соціально незахищених людей. Вже 13 років я служу в тюрмах і колоніях Донецька. Церква і наші благодійні структури дають в'язням необхідну допомогу. В окремих колоніях відкриті наші каплиці. Ми працюємо там, щоби була духовна аура і атмосфера в тих місцях. Це речі, які церква і держава мають робити разом.

- А що Ви можете сказати про взаємини донецьких греко-католиків з іншими присутніми в регіоні конфесіями?

- Донбас – це багатоконфесійний регіон. Тут є і православні церкви різних скерувань, і протестанти, і юдеї, і мусульмани тощо. Ми намагаємося співпрацювати з усіма конфесіями. Наприклад, з протестантами і УПЦ КП ми часто разом беремо участь в різних релігійних святкуваннях і благодійних заходах, які стосуються екології, загальних проблем виховання, проблеми абортів, народжуваності, алкоголізму, наркозалежності і т.п. Ми ні з ким не ворогуємо. Бо християнство за своєю суттю не допускає ворожості. До речі, минулої Пасхи до нас приходив донецький митрополит Іларіон (УПЦ МП, - ред.). Ми поспілкувалися. Це був перший раз, коли він відвідав наш храм. То був добрий знак.

Я часто чув, як московський Патріарх Кірілл говорив своїм єпископам, щоб вони брали приклад з того, як УГКЦ виховує своїх священиків у семінаріях. Щоб вони були такими ж освіченими і підготовленими. Іноді РПЦ звертається до різних духовних проектів УГКЦ. Якоюсь я був в Одеській семінарії Московського Патріархату і бачив, як вони використовують наші напрацювання, зокрема щодо викладання християнської етики.

- Ви згадали Патріарха Кірілла, а я згадав, як він нещодавно в інтерв'ю нарікав на українських греко-католиків, які начебто захоплювали храми у Західній Україні, а сьогодні не бажують за круглим столом цю ситуацію «врегулювати»...

- Коли Патріарх Кірілл востаннє був у Донбасі, наші журналісти питали його, як він ставиться до греко-католиків. Він сказав, що це є канонічна церква, до якої питань немає. А щодо храмів у Західній Україні я би поставив питання інакше: чи побудувала РПЦ в Західній Україні хоч один храм до 1990 року? Всі ці храми побудували греко-католики. Яка б у вас була реакція, якщо б вашу хату забрали, а вас вивезли до Сибіру? Саме тому, коли УГКЦ було легалізовано, ми за правом Божим і людським сказали, що ті храми є наші, і вони повинні бути повернуті нам.

- Якими Ви бачите відносини між Заходом і Сходом України сьогодні?

- Це ситуація, коли одна мати має двох синів. Приблизно три роки тому я супроводжував делегацію донецької влади до Івано-Франківська, де проходила зустріч з представниками місцевої адміністрації і громади. Ми спілкувалися, не було жодних проблем.

Якщо б таких спілкувань було більше, то ніяких би проблем в Україні між Заходом і Сходом не було. Такі зустрічі мають відбуватися не тільки на адміністративно-політичному рівні, але й на рівні культури, бізнесу, туризму і т.д.

- Але не всім політикам вигідне таке об'єднання...

- Я інколи не розумію наших політиків. Начебто освічені люди з двома або трьома дипломами, а коли починають закони чи реформи приймати, то виходить, що це не для людини, а проти людини. Це буває, коли розум політика не просвічений божественним світлом, вірою. Тому й закони з реформами виходять однокілі: все для олігархів, а народ покинутий. Політик має мислити масштабно і служити усьому народові, а не тільки думати, як зберегти власні капітали. Якщо б всі об'єдналися і мислили прогресивно, ми би підняли країну. Це стосується і всіх українських церков. Ми можемо ходити у різні храми, але мусимо бути об'єднані духовно, любов'ю один до одного.

- Ваш храм особливий тим, що тут проходять молитви вигнання диявола з людини.

- Так, йдеться про екзорцизм. З такими проблемами ми тут приймаємо людей з Донбасу, України, Росії та інших країн. Приходять люди різних конфесій. Вони кажуть, що бачать, як на молитви в цьому храмі відгукуються Господь. Бачать силу, яка діє і лікує людей. Я вже прийняв близько 33 тисяч хворих. Завжди треба було правильно ставити діагнози, бо іноді мова йшла про психічні розлади чи певні фізіологічні захворювання.

- Тобто між одержимістю дияволом і психічним розладом знак рівності ставити неможливо?

- Загалом – ні. Так, інколи диявол може діяти і через психіку людини, але все одно ці захворювання потрібно розділювати. Коли диявол живе в душі, і жінка кричить чоловічим голосом, то у таких хворих, як правило, спостерігається агресивна реакція на святі речі. На воду, ладан, молитву. У психічно хворих того немає. Одержимих дияволом певними медикаментами

вилікувати неможливо, їм можна допомогти тільки молитвою.

Коли журналісти запитували святішого отця Івана Павла II, чи існує диявол, він сказав, що якщо ви вірите в Бога і Святу Євангелію, то існує і диявол. Ісус виганяв бісів і передав цю силу святій церкві.

- Результатом чого стають такі захворювання?

- Це може бути наслідком перебування протягом тривалого часу у важкому гріху чи заняття певними ритуалами, наприклад, спиритизмом. Також іноді йдеться про предмет місця. Наприклад, людина попала до якогось окультистичного салону, де проводять характерні ритуали. І там може відбутися ураження. Також такі захворювання можуть бути викликані й випадковими речами. Наприклад, хтось зробив певний магічний ритуал і кинув щось під поріг хати, а людина, яка стане на той поріг, перебуваючи у важкому гріху, може стати жертвою духовного удару.

- Що є запобіжними заходами для профілактики таких захворювань?

- Бути завжди з Богом, виконувати Божий закон, ходити до храму, сповідуватися і приймати Святе Причастя. І тоді нічого не зможе тебе вразити. Нічого.

- Сьогодні йде багато розмов про те, що людство переживає ціннісну кризу, і незабаром воно увійде до нової ери свого розвитку. Чи є надія, що нове покоління буде більш духовним, ніж нинішнє суспільство споживання?

- Ми бачимо, що капіталізм себе вичерпав. В цьому ми переконуємося, коли чуємо виступи деяких європейських політиків. Також ми бачимо, як дедалі нижче падає моральна планка сучасної культури. Наприклад, це стосується одностатевих шлюбів і окультизму. Як ми знаємо з історії людства, цивілізації, які відкрито на державному рівні займалися окультизмом, зникали з лиця Землі. Згадаємо Стародавній Єгипет і Вавилон для прикладу. Тому що це перед Богом мерзота. Те ж саме з Содомом і Гоморою стосовно гомосексуалізму. Все це потенційно загрожує й Україні, але якщо ми триматимемося Христа і його заповідей, нас ніщо не здолає, тому що це заповідь прогресивного історичного розвитку.

Євген Стратівський

zaxid.net

Сівач Sower

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DIOCESE OF STAMFORD FOR UKRAINIAN CATHOLICS
Most Reverend Paul P. Chomnycky, D.D., Publisher

Rev. Vasyl Behay, Ukrainian Section Editor.
The Sower (ISSN 08966184) is published monthly at 161 Glenbrook Road, Stamford, CT 06902. Subscription rate: \$20 domestic \$25 foreign.
Submissions policy: news articles, press releases or letters for publication must be received no later than three weeks before publication, with return address and telephone number. Address all mail, including change of address, to The Sower, 161 Glenbrook Road, Stamford, CT 06902.

Telephone – Editorial Office: 203/325 2116. Fax: 203/357 7681

Periodical postage paid at Stamford, CT.

POSTMASTER: Send address changes to:
The Sower, 161 Glenbrook Road, Stamford, CT 06902
tel. 203-325-2116

«У Церкві жодна людина не може стояти осторонь, байдуже склавши руки і дивлячись, як працюють інші», – Блаженніший Святослав про головну тему Синоду Єпископів УГКЦ

Вірні УГКЦ та всі охочі запрошені долучитися до підготовки головної теми Патріаршого Синоду Єпископів УГКЦ. Для цього потрібно надіслати свої пропозиції на електронну адресу секретаріату Синоду: synod@ugcc.org.ua.

Патріарший Синод пройдётиме 9 - 15 вересня 2012 року у Вінніпезі (Канада). Тема Синоду, у роботі якого візьмуть участь єпископи УГКЦ з усього світу, – роль мирян в житті і посланництві Церкви. Про це 28 березня під час прес-конференції в Києві повідомив Глава УГКЦ Блаженніший Святослав.

«Ми хочемо попросити наші організації, духовенство, мирян висловлювати свої пропозиції щодо головної теми в листах, які потрібно надсилати на адресу секретаріату Синоду. Ці пропозиції відтак будуть опрацьовані та долучені до документів Синоду», – пояснив Глава УГКЦ.

Предстоятель УГКЦ попросив усіх охочих надіслати свої пропозиції до 15 червня цього року. Крім того, він закликав усіх вірних спільно і приватно молитися за успішне проведення Синоду.

Говорячи про головну тему

цього річного Синоду, Блаженніший Святослав наголосив, що для життя Церкви важливі всі її вірні: і духовенство, і монашество, і миряни. «У Церкві жодна людина не може стояти осторонь, байдуже склавши руки і дивлячись, як працюють інші.

Діяльність членів Церкви має бути такою, як членів людського тіла: кожен мусить працювати, щоб тіло було здорове. Навіть під час сну кожна частина людського тіла повинна виконувати свою функцію. Тож так само всі вірні повинні брати участь у житті Церкви», – пояснив Предстоятель УГКЦ. Блаженніший Святослав також розповів про причину проведення

Патріаршого Синоду 2012 року в

Канаді. Місце проведення вибрано у зв'язку з тим, що сто років тому до цієї країни приїхав перший єпископ – Владика Микита (Будка). У дні проведення Синоду наша Церква відзначатиме цю важливу подію. Для організації проведення Синоду Єпископів УГКЦ у провінції Манітоба (Канада) був створений спеціальний оргкомітет.

У рамках святкування заплановано проведення різних заходів. Зокрема, 9 вересня 2012 року в катедральному соборі Святих Володимира і Ольги у Вінніпезі з нагоди початку Синоду відбудеться Божественна Літургія. А 16 вересня 2012 року відбудеться громадський бенкет у провінції Манітоба, на якому будуть також єпископи інших Церков.

Департамент інформації УГКЦ

Довідка

Блаженний священномученик Микита (Будка) народився 7 червня 1877 року в с. Добромірка Збаразького повіту. У 1905 році, після закінчення теологічних студій у Відні та Інсбруці, отримав священничі свячення (святитель Митрополит Андрей Шептицький). Єпископська хіротонія відбулася у Львові 14 жовтня 1912 року. Того ж року Апостольська Столиця призначила його єпископом для українців-католиків у Канаді. У 1928 році став генеральним вікарієм Митрополічної капітули у Львові. 11 квітня 1945 року ув'язнений більшовицькою владою на 8 років. Помер 1 жовтня 1949 року в таборі Караганди. Під час візиту в Україну Папи Римського Івана Павла II проголошений блаженным.

«Питання рівного ставлення до всіх Церков в Україні залишається актуальним», – Блаженніший Святослав (Шевчук)

«Торік, під час першої зустрічі представників Всеукраїнської ради Церков із Президентом України, ми піднімали питання рівного ставлення державної влади до всіх конфесій в Україні. Цього року ми знову подали Президентові перелік питань, які необхідно вирішити. Якщо порівняти теперішній список із торішнім, то побачимо, що вони майже однакові, адже великих зрушень не відбулося. Питання рівного ставлення до всіх Церков в Україні залишається актуальним», – сказав Блаженніший Святослав (Шевчук), Глава УГКЦ, 28 березня 2012 року на прес-конференції, що відбулася в Українському незалежному інформаційному агентстві новин (УНІАН) у Києві.

Відтак Предстоятель Церкви наголосив на важливості для УГКЦ духовного діалогу з іншими Церквами. «Коли від такого діалогу відмовляються, нам дуже прикро. Вважаю, що з Блаженнішим Володимиром, Предстоятелем УПЦ, нам вдалося увійти в таку «духовну сингонію». Перебуваючи з офіційним візитом в Одесі, я шукав можливості зустрітися з Митрополитом УПЦ Агафангелом, адже тоді він також перебував в Одесі. На жаль, цієї зустрічі не відбулося», – зауважив Блаженніший Святослав.

Департамент інформації УГКЦ

«Спільна заява єпископів УГКЦ та РКЦ досягла своєї мети», – Блаженніший Святослав про заборону абортів

«Можна сказати, що спільна заява Синоду Єпископів УГКЦ та Конференції Римо-Католицької Церкви в Україні досягла своєї мети: почалася суспільна дискусія довкола складної суспільної проблеми абортів». Про це заявив Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав (Шевчук) під час прес-конференції у Києві.

У відповідь на запитання журналістів стосовно нещодавньої церковної ініціативи із заборони абортів Предстоятель УГКЦ зауважив, що своєю заявою ієрархи двох Церков прагнули зініціювати широку суспільну дискусію.

Глава Церкви зауважив, що фахівці, які здебільшого вбачали в аборті медичну проблему, також у розпочатій суспільній дискусії дійшли висновків, що ця проблема є чимось ширшим. «З погляду Церкви, це моральна, духовна проблема, яка вийшла далеко за рамки "лікар і жінка" чи навіть "сім'я", – наголосив Блаженніший Святослав. Він додав, що Церква не має на меті відповіді на усі запитання, але хотіла б наголосити, що це зло, яке вражає душу. «Мета християнської моралі – захистити гідність людської особи. Божий Закон стоїть на сторожі життя», – наголосив Предстоятель УГКЦ.

«Згідно з вченням Церкви (і тут зі мною погодяться всі Церкви), аборт є вбивством ще ненародженої дитини і, звичайно, вчинене вбивство завдає шкоду як тим людям, які його роблять, так і всьому суспільству», – підкреслив Блаженніший Святослав.

«Ми є цивілізацією життя, а не цивілізацією смерті», – резюмував Глава Української Греко-Католицької Церкви.

Нагадаємо, що 9 березня, у переддень Дня пам'яті абортованих дітей, Синод Єпископів УГКЦ та Конференція Римо-Католицької Церкви в Україні ухвалили спільне Звернення про заборону абортів.

У документі зазначалося, що людське життя – «священне і недоторкане, оскільки походить від Бога і Йому єдиному належить». Тому Священне Передання забороняє аборт, незалежно від терміну вагітності. Церква протягом усього свого історичного розвитку вважає «знищення людського життя шляхом абортів гріхом умисного вбивства людини», а того, хто свідомо чинить аборт, – лицеміром перед Богом і перед собою. «На превеликий жаль, злочин убивства ненароджених дітей в Україні є дуже поширеним. Українське суспільство боляче відчуває на собі згубні наслідки абортів. За різними дослідженнями, мільйон подружніх пар в Україні є неплідним, з них 868 тисяч – через неплідність жінки. Причиною жіночої неплідності у 80 відсотках випадків є аборт», – нагадував спільний документ.

«Перед християнською спільнотою лежить велика моральна відповідальність за тих, хто вважає аборт способом виходу зі скрутного становища. Вимагаємо від Української держави на законодавчому рівні підтвердити право на життя ще ненародженої, але вже зачатої людини, заборонивши аборт», – наголосували католицькі ієрархи України.

Крім того, нещодавно під час зустрічі із молоддю у Тернополі Предстоятель УГКЦ торкнувся теми статевого виховання молоді, детально зупинившись на розробленій Церквою програмі «Тіло – храм Святого Духа».

Блаженніший Святослав пояснив, що зініціювати таку працю Церкву спонукала відсутність програми, яка б вчила дітей не як отримати максимум задоволення з мінімумом відповідальності, а виховувала б здатність любити. «Всі проблеми статевої поведінки починаються з того, що статевість виймають з цього міжособового стосунку любові, вона стає не чимось, а чимось, чим можна торгувати, як булочкою на перехресті», – напучував молодь Глава Церкви.

Відповідно до програми «Тіло – храм Святого Духа», що вже впроваджується у храмах, статево виховання починається з дошкільного віку.

Департамент інформації УГКЦ

Дещо про колекцію традиційних народних рушників у Музеї в Стемфорді, КТ

У нашому Музеї маємо велику та цінну колекцію традиційних народних рушників з різних регіонів України, які за віком датуються з раннього 19-го століття по сьогоднішні дні. Усі вони прикрашені витканою чи вишитою орнаментикою. У сьогоднішній статті буду говорити про рушники, які були призначені для ікон.

Рушники в українській традиції виконували обрядову і декоративну функції. Їхнє традиційне застосування походить із давніх, до-християнських часів коли вони вважались необхідним елементом у всіх аспектах людського життя. Рушник, згідно з віруванням, освячує й оберігає місцевість і має силу охороняти людей у важливі періоди життя. Не дивно тоді, коли українське прислів'я каже: "Хата в селі без рушника – не хата".

Традиційний рушник – це довга вузька біла льняна тканина з вишитим або витканим орнаментом. Поодинокі елементи орнаменту – це символічні зображення мотивів сонця, дерева життя, безконечників тощо. Через те, що первісна людина вважала винахід ткацтва Божим даром, полотна, виготовлені за особливо сприятливих умов та, дотримуючись певних ритуалів – наповнювались охоронними силами.

Поодинокі рушники мають особливе призначення. Наприклад, кілкові рушники вішали при входних дверях на гачок. Народ вірив, що це охоронить дім від всякого зла. Особливі рушники уживались в обрядових цілях – під час народжень, весілля, похоронів. Почесних гостей завжди вітали хлібом і сіллю на вишиваному рушнику.

Але найкращі та найбільш досконалі рушники готувались для ікон. У традиційній українській хаті один кут стіни головної кімнати був прикрашений розвішаними іконами. Ці ікони за звичай огортали, орамлювали рушниками. Іноді кожна ікона була прикрашена окремим рушником, але в багатьох випадках ікони прикрашали одним довгим рушником. Так робили тому, що народ вірив, що святі могли заздрити між собою, у кого кращий рушник, а так,

покриваючи одним рушником, усі були однаково прикрашені. Ікони без рушників уважались голими та бідними.

Ікони по хатах – це звичайно зображення Ісуса, Матері Божої, Святої Трійці і багато ікон улюблених святих: Св. Миколая, Св. Юра, Св. Варвари, св. Параскевії і багатьох інших. Простолюддя уважало, що вони надто скромні, надто прості, щоб прямо звертатися до Бога за ласками. Вони для своїх просьб уживали посередників – повище згаданих святих.

Святий Николай Чудотворець був найбільш улюбленим і найбільш

почитаним святым. Народ вірив, що він допомагає хворим, вдовам, сиротам і потопаючим. Рятую людей від пожеж. Допомагає усім у нещастю.

Народ теж поважав та почитав св. Юрія, бо вірив, що він допомагає в сільському господарстві.

Святу Варвару і святу Параскевію найбільш почитали жінки. Свята Варвара уважалась охоронницею жіночої праці – шиття,

вишиття, ткання. Свята Параскевія допомагала жінкам у домашньому господарстві та особливо піклувалась весіллями. Вона теж допомагала видужанню від всіх хвороб.

Щоб проілюструвати вище сказане, я вибрала 3 довгі рушники "божникові", які уживались для обрамлення усіх ікон нараз. Рівнож вибрала один рушник з колекції з вибагливою орнаментикою, який уживали для однієї ікони.

У додатку включаю ікони Св. Миколая, Св. Параскевії та св. Юра, які знаходяться у нашій колекції.

Традиційне використання рушників, як в Україні, так і в діаспорі продовжується. З часом орнаментика рушників змінилася, але традиційне застосування збереглося, бо підсвідомо, невимовна віра в його захисні сили існує досі.

Любов Волинець

Фото-, відео- та аудіо файли УГКЦ відтепер можна знайти на одному ресурсі

Українська Греко-Католицька Церква в мережі Інтернет презентує медіаресурс, який започатковано для того, щоб усі охочі мали можливість в одному місці ознайомлюватися з фото-, відео- та аудіо файлами УГКЦ. Ugcc.tv створено та підтримується Департаментом інформації УГКЦ.

«Зараз на цій сторінці є медіаресурси, які розповідають про діяльність Глави УГКЦ, Синоду УГКЦ, про життя єпархій та єпископів, про Церкву в Україні та закордоном тощо. Плануємо на цій веб-сторінці проводити онлайн-трансляції Богослужень із різних храмів нашої Церкви, трансляції прес-конференцій, наукових заходів тощо. У такий спосіб ми наближатимемося до створення повноцінного інтернет-телебачення УГКЦ з програмою телепередач, випусками новин, розмовними студіями і т. п.», – у коментарі розповів о. Ігор Яців, керівник Департаменту інформації.

Розробники просять допомогти у поширенні інформації про цей ресурс, а також надсилати свої побажання та пропозиції на електронну адресу: press@ugcc.org.ua.

«Ми також зацікавлені отримувати медіафайли, які розповідають про життя єпархій, парафій, навчальних закладів, монастирів, благодійних і прицерковних організацій УГКЦ та публікувати їх на цьому ресурсі», – додав о. Ігор.

Департамент інформації УГКЦ

Нові програми в Семінарії Святого Василя Великого у Стемфорді, КТ

SAIN T **RO MAN OS**

Cantors Program
Spring Session

Divine Liturgy & Eight Tones System

April 27-29, 2012

THE MELODIAT

Instructor: Joseph Roll

CONTACT US!
St. Basil Seminary
195 Glenbrook Rd.
Stamford, CT 06902

203-324-4578
203-356-0770
Fax: 203-357-7681

www.stbasilseminary.com
stbasilcollege@optonline.net

Для детальнішої інформації відвідайте www.stbasilseminary.com

На виборах не можна продавати свої голоси, - Патріарх Святослав (Шевчук)

до парламенту подія важлива, неординарна, від неї залежить майбутнє кожного з нас і тому у день голосування кожен повинен прийти до виборчих дільниць.

«Вибори не є якась другорядна поверхова річ. Бо потім ми за свій вибір понесемо

Напередодні майбутніх парламентських перегонів УГКЦ звернеться до вірян із закликом не продавати свої голоси в користь якогось кандидата чи партії, а зробити свій вибір усвідомлено заради втілення християнських цінностей у життя. Такі плани озвучив в інтерв'ю на П'ятому каналі Патріарх Святослав (Шевчук).

«Ми не будемо вказувати за кого голосувати, але ми будемо звертатися до наших людей не продавати свої голоси. Тому що той, хто намагається купити голос, вже не може бути тим, хто збудує щось добре в Україні», - заявив він.

Глава УГКЦ наголосив, що вибори

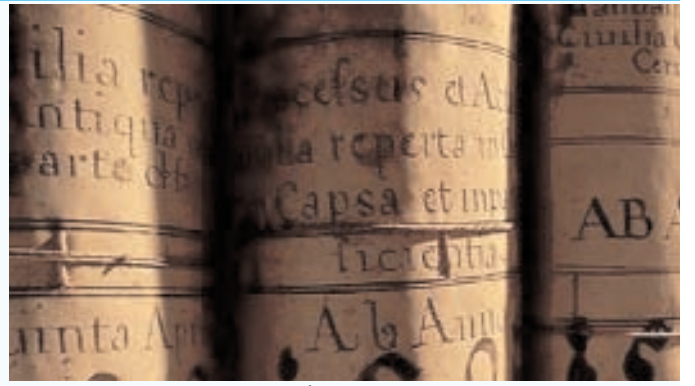
відповідальність. Ми знаємо, що українці змучені демократією. Але ми закликатимемо їх той вибір зробити, не втікати від нього. Бо не зробити свій вибір – це є велике зло – прояв громадянської незрілості» - сказав Патріарх Святослав.

«Ми будемо закликати громадян своїм голосом обирати нову незалежну Україну. Тобто звернемося із закликом стати християнином у момент голосування. Ми повинні проголосувати за втілення певних християнських цінностей у наше громадянське і суспільне життя», - наголосив Глава УГКЦ.

www.risu.org.ua

Ватикан і Оксфорд відцифрують стародавні тексти для інтернету

Ватиканська апостольська бібліотека та Бодліанська бібліотека Оксфордського університету оголосили про запуск спільного проекту з оцифрування стародавніх текстів, що дозволить тисячам користувачів інтернету та дослідникам у вільному доступі ознайомитися з 1,5 мільйонами сторінок найцінніших книг, що зберігаються в архівах двох найстаріших бібліотек Європи.

століття.

«Ці книги були вибрані через їхнє велике значення для науки», - наголошується в повідомленні.

«Дві найстаріші бібліотеки Європи об'єднують свої сили у проекті відцифрування стародавніх текстів, який зумовлений реальною потребою у цьому вчених. З цією спільною ініціативою дві бібліотеки продовжать виконання своєї місії, спрямованої на благо науки й культури», - сказав префект Ватиканської Апостольської Бібліотеки, монсьєнор Чезаре Пазіні.

Як зазначається у прес-релізі, в електронний вигляд фахівці планують перевести грецькі рукописи, книги, видані в Європі з початку друкарства й до 1501 року, так звані «інкунабули», а також юдейські манускрипти, написані переважно в період з IX по XVI

Так, наприклад, колекція давньогрецьких книг Ватиканської апостольської бібліотеки, в якій налічується приблизно п'ять тисяч томів, є однією з найбагатших у світі і становить величезний інтерес для дослідників та широкої публіки, оскільки в ній, зокрема, представлені твори Гомера, Софокла, Платона та Гіппократа.

Передбачається, що на повну реалізацію цього проекту двох відомих бібліотек, який став можливим за фінансової підтримки Британського фонду The Polonsky Foundation, піде чотири роки.

www.credo-ua.org

Любомир Гузар: «Там, де є дрібочка ненависті, — Бога немає»

Блаженніший кардинал Гузар розповів про Каїнів гріх, що мститься на Україні, про дріб'язковість конфесійного поділу та лжепророків, а також чому Господь допускає війни й за що українці мають добряче покаятися

Ваше Блаженство, як почуваетесь, свідомо відмовившись від великої влади? Чи є жаль за нею?

– Нема анітрошки. Бачте, приходиться час, коли треба конкретно і практично передавати актуальну владу. Старша людина хоч і має, ясна річ, досвід і знання, але не має вже розмаху. Вже думається (цілком природно), скільки ж Господь Бог дасть ще років. Нема тої сили, щоби починати якісь триваліші проекти. Анітрохи не жалкую, що відійшов від свого колишнього уряду і все лишив у добрих руках – і Синод, і Церква працюють. Я не маю відчуття втрати – є й інші способи служіння.

Ви – чи не перший, хто в Україні відмовився від будь-якої влади.

– Завжди хтось має починати. Поняття «влади»... (всміхається). Влада – то є служіння. Ті ж, що так тримаються влади, не розуміють цього. До певної міри можна служити ефективно, пізніше можна служити в інші способи, більш питомі, скажімо, для старших людей. Але надходить час, коли владу треба передавати. Це як на господарстві – батько має все передати синові, бо нема сили пхати плуга.

Блаженніший Любомире, як Ви оцінюєте рік урядування Блаженнішого Святослава? Нема, часом, розчарування?

– Боже мильний, яке розчарування?! Блаженніший Святослав сповнений сили, енергії, розмаху, старастся продовжувати ту працю, що почали

наші попередники, – саме так і повинно бути. Є така приповідка – «якби молодість уміла, а старість могла». Безперечно,

людина сорока років не має такого досвіду, як людина, якій майже 80 літ. Але не можна вимагати більше, ніж можливо: набрати досвіду – це не проблема книжної науки, це проблема, великою мірою, часу. Я абсолютно задоволений і не можу нарікати.

Коли нам чекати церковної обнови?

– Процес церковної обнови поступає. Його, може, не так дуже помітно – люди, які не є всередині церковної адміністрації, його, можливо, аж так і не спостерігають. На останньому Синоді, який відбувся у Бразилії, було сказано, що наша стратегія на найближчі десять років – удосконалити життя на парохії. Ми обрали цей шлях і я цьому дуже радий – це дуже природний спосіб. Якщо хочемо оживити суспільність, мусимо мати живу діючу родину – і вже з того виростає громада. Подібне і в Церкві. Основна одиниця, клітина Церкви – парохія.

Не хотів би виглядати сретиком, але, як на мене, частина священників є хворою на сребролюбство і кар'єризм...

– Священники – теж люди. І бувають різні, дуже різні... Я сам походжу зі священничої родини і навіть не знав, що стільки священників було в нашому роді. Були взірцеві, які цілковито посвятили себе душпастирській праці, а були такі (всміхається. – ЗІК), що не цілком підходили під норму з різних причин. Це, на жаль, наша дійсність. Пам'ятаймо – священники не впали з неба. То є люди, які живуть на землі і є частиною того

суспільства, в якому виростали і виховувалися. Тож є ті відхилення, які є, –

я не заперечую цього.

Вони – показник нашого суспільства. Ми ще перебуваємо під впливом матеріалізму минулих десятиліть, і нам трохи часу візьме, заки з цього звільнимось. Якщо Бог дасть, таки звільнимось, якщо будемо працювати. Мене не менше, ніж сребролюбство, журить не надто високий рівень проповідництва нашого священства – це свідчить, що вони не пригтовляються, не присвячують досить часу тій ділянці. Живе слово

надзвичайно важливе – за ним, якщо воно щиро сказане, слідує й відповідна поведінка.

В історії всіх Церков і релігійних організацій, на жаль, кар'єризм і сребролюбство трапляються. Я не виправдовую цього й не беруся заперечувати фактів. Можу лише з прикрістю ствердити – вони є. У виховних інституціях, у семінаріях маємо виховувати більш ревних, більш відданих священників.

Чи вдасться Блаженнішому Святославу поконати це? Євген Сверстюк назвав таких священників фальшивими, бо ж людина може формально носити сутану чи рясу, але лишатися негідною.

– У Святому Письмі їх називають лжепророками (всміхається). Треба це викоринувати, але то не проста справа. Можу лише бажати Блаженнішому Святославу, аби йому все вдалося. Не кажу про 100%: якби йому при Божій допомозі вдалося поправити ситуацію у цій ділянці на 50%, я вже був би надзвичайно задоволений. Ми не можемо себе

обманювати, думаючи, що Бог знає що зробимо. Поконаємо те, що зможемо зробити, тільки цього треба прагнути. Якби ви мені на світі показали людину, якій із задуманого все стовідсотково добре вдалося б, я був би захоплений. Хоча ціляти слід високо, щоби поцілити. Я не хочу жити в уявному світі, думаючи, що все є дуже добре або все можна зробити дуже добрим за короткий час. Подібне з нашою державою. Ми думаємо, що за 20 років будемо мати ідеальну українську державу... На це піде щонайменше два покоління, заки не станемо бодай нормальною державою – вже не кажу про взірцеву. Треба бути реалістом, але не можна складати рук, бо, мовляв, нічого не вдіяти. Ні, так не повинно бути. Хто працює, той чогось досягає.

Ваше Блаженство, як нам бути з владою, що лишається глухою до голосу народу? Чи має християнин коритися владі, яку вважає несправедною?

– Бачте, він має старатися у першу чергу самому жити по-Божому – нарікати замало. Дуже багато людей скаржаться на корупцію, але збирають хабарі направо і наліво. Говорити – це одна річ, а робити – інша. Якщо хочемо щось направити, маємо зачинати з долини, від себе. І сказати собі – «я намагатимуся бути чесним громадянином». Загалом ми живемо у світі (назвімо його демократичним), де люди можуть змінити образ свого життя. Якщо ж є диктатура, тоталітаризм, тоді вже трудно щось зробити. Ми ще перебуваємо у такій фазі, що хоч у нашої влади є дуже велика спокуса до диктатури, але ця влада не є аж така сильна. Я навіть сказав би, що вона значно слабша, ніж робить враження, – її слабкості починають вилазити дуже виразно. Але і влада – то є тільки люди, які, як і ми всі, грішні. Людям треба

допомагати ставати кращими. Іноді це вдається посередньо, іноді Господь Бог сам, у безпосередній спосіб, направляє дуже багато речей, але працювати треба. Бачте, з цілковитим непослухом владі слід бути дуже обережним. Якщо ми підемо цим шляхом, тоді будь-кому при владі буде дуже трудно. Треба бути дуже рішучим, п'ятнувати те, що не є добрим, не боятися говорити, критикувати те, що робиться несумлінно й несправедливо. Але щодо радикальних способів потрібно бути обережним.

Як бути з революцією?

– Чому так багато людей говорить про революцію?! Вони думають, що то короткий і легкий шлях щось направити. Я не знаю, котрій революції таке вдалося. Вона дає лише заміну людей – від жовтневої чи французької революції потерпають і донині. То дуже небезпечна річ, вона не дає добрих результатів. Значно ефективнішою є революція, але свідомо проведена. Вона мусить мати ціль і людей, готових пожертвувати, інколи навіть власним життям, заради загального добра. І, живучи, працювати в напрямі добра. Багато людей думає, що революція є коротшим шляхом, але, на мою думку, вона не є жодною розв'язкою. Єдиний шлях – оздоровлювати, хоча це довгий процес.

Чи вдасться оздоровити українські політичні еліти? Змусити їх бодай примиритися заради країни?

– Залежить від того, як буде нарід працювати (сміється. – ЗІК). Саме по собі цього не станеться. Треба, щоби люди гуртувалися, формували відповідні громадські й політичні організації і працювали – успіх залежить від усіх нас. Ніхто з нас не є невинним у тому, що маємо. Чому така влада? Бо такий нарід. Не знати, чи в інших обставинах та влада мала би такий успіх, що має у нас. Може, якщо Бог дасть, наша громадськість почне трохи більше працювати. Дам прямий приклад: опозиція не може об'єднатися – я не кажу в одну партію, але духовно, політично. То чому ми нарікаємо? Це ж віддзеркалення нашого народу! З тої нездібності користають усі інші. Шкода такого прекрасного явища, як наша Помаранчева революція – це неповторна річ. Я не знаю, чи в світі колись було щось подібне до неї, однак ми якось не витримали до кінця.

Є способи мирних, але ефективних акцій, які змушують конкретну владу щось міняти. Але треба бути дуже обережним, аби не замінити одну владу іншою подібною – мусить бути зміна не людей, а цілої системи.

Ви знаєте і нашу владу, й опозицію. Гадаєте, вони почують Вас? Гадаєте, Янукович, якого вже остаточно заганяють у кут, готовий прислухатися до голосу Церкви?

– Церква говорить. І говорила. Маємо надію цей голос трішки скріпити при помочі акції «Першого грудня». Чи влада, чи опозиція нас послухає – дай, Боже. Але, бачте, тут є ще й інший момент – влада слухає чи не слухає, натомість реагує на силу. Я не кажу про революцію (повторюся – це не є жодна розв'язка), але про моральну силу. Якби наші громади на рівні сільської ради чи міської починали одна за одною дуже солідно працювати, воно дійшло б і до самої гори. І тоді слухати мусили б. Демократія є найтруднішим, але єдиним мудрим рішенням. Я, до речі, не бачу нашу ситуацію безнадійною. Якщо виникає брак надії, є побоювання, що

люди, які багато говорять, нічого не зроблять. А якби щось робили, воно йшло би крок за кроком. Не треба думати, що ми раптом наведемо людей, які виростили впродовж 30-40 років у комуністичній системі, – вони легко не зміняться. Тому я кажу – потрібні одне-два покоління нових людей.

Як гадаєте, чи не буде нашому народові kari за змарнований шанс?

– Може бути. Воно вже є карою – те, що є. Я почну з іншого боку. Кара вже на народі є: нарід терпить через нездібність влади, яка могла використати цю прекрасну нагоду – вияв всенародної доброти. Ми від того терпимо, бо суттєвих змін на краще не прийшло. Хоча не скажу, що нічого не було зроблено. Але вповім вам те, що мене шокує: у нас є страшна практика абортів. Подумайте – пересічно говорить, що в Україні є близько мільйона абортів на рік. Помножте це на 20 років незалежності – майже 20 мільйонів дітей невинно загинуло, ненароджених. А ми хочемо благословення... Ми хочемо робити, що хочемо, і Господь Бог нам має так легко все давати!? Ми самі себе морально заганяємо в жахливий кут, і треба нам не лише добре працювати, а й добре каятися. Скільки невинної крові пролив комуністичний режим – мільйони і мільйони людей загинуло! А скільки невинної крові пролилося за часи незалежності – власне тих ненароджених, яким не дали можливості побачити світ їхні батьки! Не думаю, що буде причина до великої радості чи надії на благословення, якщо ми не почнемо добряче бити себе в груди за те, що робимо і що діється у нашому народі.

Популярною лишається думка, що ми – чи не найбільш стражденний народ в історії людства...

– Я так не думаю. Цілком ні.

Але спокутувати гріхів ми не хочемо.

– У світі ми не є самотніми в цьому. Є така приповідка: чому бідний – бо нерозумний, а чому нерозумний – бо бідний. Ми не хочемо працювати, ми не хочемо підноситися – самого бажання замало. Ми ж багата країна – маємо безліч гарних людей. Але маємо і колосальну трудність ці таланти використати – таке лінивство... Ми призвичаїлися, що хтось нам дасть. За комуністів нас виховували, мовляв, держава все зробить, партія про все подбає. І ми подібно думаємо. Хто працює – той має, хто не працює – той не має. Ми не є гірші від інших, наша історична ситуація, напевно, не є гірша від багатьох інших народів впродовж історії. Мусимо закачати рукави і почати серйозно працювати.

Як бути українським конфесіям за часів негласного панування Московського патріархату? Знову «в катакомби»?

– Не думаю. Залежить від того, як будемо працювати. УПЦ (МП) є одною з гілок Київської Церкви, яка з різних причин перебуває під сильним впливом наших північних сусідів. Чимало залежить від політичних обставин. Але що найважливіше – наскільки наші Церкви (чи то церковні організації) будуть собою, будуть справді Церквами. Якщо підноситиметься духовний рівень усіх нас, тоді ми один до одного зближуватимемося, а головне – наближатимемося до Ісуса Христа, який є засновником Христової Церкви. Тоді будемо мати те, що належить. Знаєте, нічого не робити і сподіватися – так не можна. У тому то наша (і не наша) трудність. Ми знаємо з часів наших предків – князів, козаків – якісь світліші моменти нашої історії. Тобто коли нарід працював, то справи йшли добре. За останні 200 років наш нарід перебував під чужою окупацією і ми, на жаль, втратили

почуття нашої гідності й потреби працювати. «Від нас залежить наша майбутність!» – під цим оглядом треба перевиховувати нарід, аби він збагнув, що є відповідальним за своє існування. І нехай працює у тому напрямі, як інші сильні народи, може, й не такі численні. Ті лиха, які сьогодні переживаємо, то ж не є щось питомо українське – то є питомо людське для тих, хто не працює й не старається.

Ваше Блаженство, як бути з ментальною кризою у християнстві, коли на перший план виходить конфесійність, а не сутність? Усі вважають себе насамперед католиками, греко-католиками, православними чи протестантами, якось забуваючи, що всі є християнами.

– Це дуже важливе питання. Мусимо зробити великий крок для розуміння, чому ж ми є такими, якими є, – бо нам так вигідно. І це під різними оглядами... Я заманифестую невеличкий приклад. Уявіть собі колесо воза, що має металевий обруч, має шприхи, які ведуть до осі. Ці шприхи на облучі далеко одна від другої, а от біля осі вони всі сходяться разом. Ми, християни: католики, православні, протестанти – сидимо на облучі колеса далеко один від одного, але якби кожен з нас старався бути ближче до осі... А вісь – це Христос! Що ближчі шприхи до осі, то ближче вони одна до одної. Відтак і ми були би значно ближчими, якби об'єдналися в Ісусі Христі. Бачте, цей шлях дуже простий, але дуже трудний. Наші людські немочі, наші людські гріхи нам перешкоджають – і то не 22 роки, а багато століть. Ми мусимо схотіти наблизитися до Христа, бути кращими християнами, відтак будемо і ближчими один до одного. Ці різниці конфесійні, що зараз існують, у своїй суті є смішні. Коли на них подивимось об'єктивно, вони перестануть нас і тривожити, й існувати взагалі – будемо знову та одна Церква, яку заснував Ісус Христос.

Дуже гостро питання зневіри постало по двох світових війнах – лунало навіть, що Бог нас полишив. Чому Господь не врятував людство від лиха?

– Це люди вчинили. А від чого Він мав нас рятувати – від нашої дурноти? Господь Бог нам того не післав. Господь Бог дав нам розум і сумління, але люди вперлися. Чому Адам і Єва згрішили? Хто їх примушував? Адам і Єва є дзеркалом кожного з нас... Чому вони грішили, хіба їм було зле в раю? Чому ми грішимо, хіба нам зле в світі? Хіба Господь Бог не дав нам прекрасний світ, не дав братів і сестер? Усе нам дав... А що ми з тим робимо? Воюємо. Ми не маємо нарікати на Господа Бога, що Він у тому винен. Богу дякувати, що ми взагалі ще є. Як сказано у Псалмі, «якби Ти, Господи, карав нас за наші гріхи, – нас би вже не було». Бог завжди дає нам шанс навернутися.

Як бути з відродженням націоналізму, чи заступає він християнські цінності?

– Націоналізм у душі патріотизму добрий, коли він є любов'ю до своєї батьківщини. Нам треба боронитися від шовінізму.

Але шовіністи ніколи не зізнавалися, що вони є шовіністами. Всі іменують себе націоналістами чи патріотами.

– Шовінізм – це крайній націоналізм, це ненависть до всіх інших: люблю тільки своїх, а всіх решта ненавиджу. Для ненависті жодного виправдання немає. Пригадуєте, що написав Митрополит Шептицький у посланні «Не вбий»? Він писав до тих, хто вбивав один одного.

Тоді була велика трагедія людей, котрих ми шануємо під іншими оглядами. Були бандерівці, мельниківці й інші – і всі один одного поборовали, навіть убивали.

Митрополит Шептицький тоді пише: «Не вбивай, шануй свого брата», – бо до того доходило. Вони не були людожерами, вони боронили своє, рідне у дуже трудних обставинах. Я не скажу, що вони все робили як належить, може, часто переступали межу і робили навіть погані чи злочинні речі. Те, що Митрополит нап'ятнував – вбивали брата брата – це жахливий гріх, Каїнів гріх. І це на нас мститися до сьогодні – ми досі не годні одне одного любити й шанувати. Знаєте, як то у нас є: «До смерті любить Україну, але не любить українців». То є типовий наш псевдопатріотизм. Але треба любити українців, якими вони не були б, і старатися їм помагати бути добрими, а не громити чи бити по голові один одного.

Як посполитим відрізнити націоналізм від шовінізму? Бо тези дуже часто підмінюють.

– Це спільне завдання священиків, журналістів, учителів – виховувати наш нарід. Слід говорити, «націоналізм – то є то, шовінізм – то є то». Там, де є дрібчка ненависті до ближнього, – там Бога немає. Водночас коли наступають на мої права, я маю боронитися і боронити ближніх. Але слід бути свідомим, що не можна плекати ненависті і зверхньо ставитися до якогось народу. Надія наша у Бозі, що не буде напасті. Скажімо, найближчий сусід робить мені якусь прикрість – треба шукати способи, як це направити. Ми маємо виховувати людей у тому, що любити батьківщину – то не є гріх, це обов'язок і завдання. Але не маємо робити свідомої кривди, нікого свідомо не принижувати, нікому не заперечувати його прав.

Але частина тодішніх священиків не розуміла позицію Митрополита Андрея?

– Це правда. Але й сьогодні є подібне. Отже треба старатися, аби якнайбільше число розуміло. Хоча всіх, певно, не наведемо.

Додатково:

Ініціативу «Першого грудня» започаткували у 20-ту річницю референдуму за незалежність Українська православна Церква (МП), Українська православна Церква (КП) та Українська греко-католицька Церква. До неї долучилися В'ячеслав Брюховецький, Богдан Гаврилишин, Володимир Горбулін, Семен Глузман, Іван Дзюба, Мирослав Маринович, Мирослав Попович, Євген Сверстюк та ін. На думку учасників, Україна може вийти з кризи лише завдяки опертно на моральні цінності, самоорганізацію та солідарність.

Антін Борковський, ЗІК

www.credo-ua.org

The Ukrainian Museum and Library of Stamford

Ritual Cloths *by Lubow Wolynetz, Curator*

In our Museum we have a very large collection of ritual cloths (rushnyky). They come from different regions of Ukraine with woven or embroidered ornamentation, and date from the early 19th century to the present. Today I will talk about ritual cloths used to frame the holy icons.

Ritual cloths in the Ukrainian tradition perform both ceremonial and decorative functions. Their traditional usage dates far back into antiquity, into pre-Christian days when they were considered to be an essential element in all aspects of a person's livelihood.

According to belief, the rushnyk sanctifies and safeguards its surroundings and has the power to protect human beings during significant events in their lives. No wonder then that an old Ukrainian proverb says "A house without a ritual cloth is not a home."

The rushnyk is a long piece of white linen cloth with a woven or embroidered design. The individual elements of the design are symbolic ideograms of the sun, the tree of life, eternity lines, and many others. Since the art of weaving was considered by ancient man to be a God-given gift, woven cloths created by hand under propitious, ritualistic conditions would become suffused with protective powers.

There were different types of rushnyky designated for a variety of uses. The killkovi (peg) rushnyky were hung by the

entrance doorway on a special hook or peg. It was believed this

many icons. These icons in turn were framed either individually with one cloth, or all together with one extra-long rushnyk. The

like the aforementioned saints.

St. Nicholas the Wonderworker was the most favorite and revered saint. It was believed that he would respond to all pleas, especially in emergencies. He helps the sick, widows and orphans, and those who are drowning. He saves people from fire. In fact, he protects all the misfortunate.

The people had equal respect and veneration for St. George whom they believed protected and helped the people in their farm work.

St. Barbara and St. Paraskeva were the saints most loved and revered by women. St. Barbara was believed to be the protectress

of women's work – sewing, embroidery, weaving. St. Paraskeva was considered to be the protectress of women's housework, seasonal work, and marriages. She could also help in specific ailments.

To illustrate the above, I have chosen from our collection three extra-long ritual cloths and one single cloth with elaborate ornamentation used to frame icons in a village home. In addition, I have also included folk icons of St. Nicholas and St. Paraskeva which we have in our collection.

Traditional use of ritual cloths both in Ukraine and in the Diaspora continues to this very day. In time, the design on the cloth has changed, and the emphasis now is more on the decorative aspect of the cloth; nevertheless, its usage endures and the innate, unspoken, silent belief in its protective powers still exists.

St. Paraskeva Mid XIX century Cherkasy region

would protect the home from any evil entering. Many ritual cloths were used for ceremonial purposes – births, weddings, funerals, greeting honored guests with bread and salt on a ritual cloth, etc.

But the finest, most elaborate ritual cloths were prepared for the holy icons. In a traditional Ukrainian home, one corner of the wall in the main room was decorated with

reason why in some areas one long cloth was used to frame all icons together was the belief that if one saint had a nicer-looking cloth than another saint, a misunderstanding might ensue between the saints. Without a ritual cloth icons were considered to be naked and poor.

The icons on the wall were of Our Lady with the Infant Jesus, Jesus Christ, the Holy Trinity, and icons of favorite saints: St. Nicholas, St. George, St. Barbara, St. Paraskeva, etc. The common man believed that he was too lowly, too humble to petition or make requests, or asks for intercession from God directly, and

so his pleas were sent through intermediaries

Explore and Experience Our Past

(Front) Luke, Julie, Mark L'Amoreaux, Bill & Gloria Misnick. (Back) Nick and Irene Mofe, Father Bob, Maria & Tom L'Amoreaux, Maryanna & Louis Atkinson, Lynn & Fred Troy, Connie & Mike Warren

World Marriage Day is Celebrated at St. Nicholas in Elmira Heights

On February 11, 2012, parishioners from St. Nicholas Ukrainian Church in Elmira Heights, NY, observed World Marriage Day by attending a special Divine Liturgy, after which Father Robert Batcho blessed all of the jubilarian couples. Father also spoke beautifully on the sanctity of marriage and what it means to make a commitment. Tom and Maria L'Amoreaux were recognized on the observance of their 40th wedding anniversary. They were married in St. Nicholas Church in 1972 by Rev. M.J. Myschshyn.

Ukrainian Studies Program Participants Explore Ukrainian Spring and Easter Traditions

On Sat. March 24, Ukrainian Spring & Easter Traditions, were presented at St. Basil Seminary in Stamford, CT. Participants were helped to deepen their spiritual appreciation of Great Lent and the Easter celebration by Very Rev. Bohdan Danylo, rector, and Deacon Taras Chaparin. In the afternoon Nataliya Pistun and Lubow Wolynetz, spoke about Ukrainian spring folk traditions, specifically pysanky and Easter dance rituals (hahylky).

Missionary Week to Precede World Youth Day

World Youth Day Rio 2013 will be preceded by a week of missions that will be called Missionary Week (MW), throughout Brazil before hundreds of thousands of pilgrims arrive for the global youth event.

Father Jefferson Gonçalves, director of pre-World Youth Day activities, said the country's traditional "Days in the Dioceses" will instead be a Missionary Week to be held July 17-20 in 2013.

The week aims to give young people the chance to participate in spiritual activities, works of solidarity with local communities, as well as missionary and cultural events.

Organizer Raphael Fritz said families will provide hospitality for the young people taking part in the Missionary Week to give them a more authentic experience of what life is like locally.

The decision to turn the "Days in the Dioceses" into a missions week was made by Cardinal Stanislaw Rylko, president of the Pontifical Council for the Laity, during his visit to Rio de Janeiro in February.

Fr. Goncalves said he hopes the event will "leave as a legacy to future World Youth Days this experience of leading young people into missionary discipleship."

PARISH UPDATE

ANSONIA, CT- ST. PETER & ST. PAUL PARISH

On March 31, +Louise Andrukevich, age 101, and on March 28, +Harriet B. Winnick, wife of Nicholas Winnick, fell asleep in the Lord. May their memory be eternal. Vichnaya Pamyat'.

During our Lenten Food Drive, our parishioners donated 46 bags of groceries, a frozen ham and a monetary donation of \$150.00. These were delivered to Spooner House, to be distributed to those in need.

ASTORIA, NY - HOLY CROSS PARISH

+Neonilia Kramarchuk fell asleep in the Lord on March 11 at the age of 76. May her memory be eternal. Vichnaya Pamyat'!

On Wed. March 16, several Sisters Servants of Mary Immaculate lead a special prayer service during the Stations of the Cross.

The parish Sviachene was held on Sunday, April 15.

BRIDGEPORT, CT - HOLY PROTECTION OF THE BVM PARISH

The parish Sviachene was held on Sunday, April 22.

COHOES, NY - ST. PETER & ST. PAUL PARISH

Dr. Andrij Baran and Michael Hawron were reappointed as parish trustees for the year 2012. God bless them and grant them many healthy years!

The parish Lenten Mission, held on March 24 - 25, was led by the Rev. Volodymyr Sybimyy. Heartfelt thanks and God bless you Fr. Sybimyy.

FRESH MEADOWS, NY - ANNUNCIATION OF THE BVM PARISH

The parish Lenten Mission, preached by the Ihumen, Fr. Leo Goldade, OSBM, the Superior of St. Basil Monastery in Glen Cove, NY, on March 24-25.

Parishioners and guests enjoyed a catered Palm Sunday Brunch sponsored by the Holy Name Society on Sunday, April 1st.

Our heartfelt gratitude is expressed to Joseph Gural and Ihor Jadlickyj for taking it upon themselves to totally renovate the ladies bathroom. It is greatly appreciated.

The annual Sviachene, to be sponsored by the Ladies Guild, will be held on Sunday, April 22.

Congratulations to Paul Senica, altar server, who will be graduating from Archbishop Molloy High School, and Roman Wojciech who will be graduating from St. Francis Prep High School. May God bless them in their endeavors and wishing them much success.

HEMPSTEAD, NY - ST. VLADIMIR PARISH

An Easter egg hunt for children was held on the church ground on April 15.

LINDENHURST, NY - HOLY FAMILY PARISH

The 7th annual lenten parish pilgrimage to the Our Lady of the Island shrine for the Stations of the Cross took place on April 1. Forty eight parishioners participated in this Lenten event.

Our sincere congratulations are extended to Halyna Kazaka, an adult convert who received the Sacraments of Initiation on March 31. May she be blessed with health and salvation. Mnohaya Lita!

The parish Sviachene was held on Sunday, April 22.

NIAGARA FALLS, NY - PROTECTION OF THE MOTHER OF GOD PARISH

Congratulations to parishioner, Officer John Petrishin, one of the *Top Cops* being honored with an award for his police work. May God bless him and his family!

ROCHESTER, NY - ST. JOSAPHAT PARISH

+John M. Bastuk fell asleep in the Lord on March 19. May his memory be eternal. Vichnaya Pamyat'!

Hector Manuel Arroyo, Jr. and Javier Manuel Arroyo, sons of Hector Arroyo and Amy Blahyj, received the Sacraments of Initiation on March 25. May they be blessed with health and salvation. Mnohaya Lita!

The Lenten Mission was held March 30 - April 1. Rt. Rev. Mitred Archbishop Roman Galadza lead the mission.

The Syracuse and Buffalo deaneries co-celebrated the Holy Thursday Vesper Liturgy of St. Basil on April 5. A luncheon followed.

The parish Sviachene was held on Sunday, April 15.

SYRACUSE, NY - ST. JOHN THE BAPTIST PARISH

Sincere Congratulations are expressed to Deacon Ed Galvin who recently received a degree from Syracuse University. Mnohaya Lita!

Sincere sympathy is extended to the family of +Alexandria "Oksana" Melnyk, who fell asleep in the Lord on Feb. 27 and to the family of +Mary Z. Kitt, who fell asleep in the Lord on March 4. May her memory be eternal!

Congratulations are extended to Frances Kicak who celebrated her 91st birthday on March 10 and to Mary Stassi, who recently celebrated her 94th birthday. Mnohaya Lita!

A special youth confession was held on Sat. March 31 for all the children and youth of the parish and those belonging to CYM, PLAST, Ukrainian School, CCD, and other organizations.

The parish Sviachene was held on Sunday, April 22.

WATERVLIET, NY - ST. NICHOLAS PARISH

Please pray for the souls of + Mary Skaliy and +Joseph Salo, who have fallen asleep in the Lord. May our Lord place their souls where all the just repose.

The annual parish Easter dinner was held on April 22.

WOONSOCKET, RI - ST. MICHAEL'S PARISH

The parish Annual Meeting was held March 18. Congratulations to the new parish officers: trustees, John Tkach and Dr. Michael Klufas; and advisory council members, Marika Hull, Oksana Gajdalo, Dr. Roman Klufas, Comel Osadsa and Michael Dyakiw.

Lenten studies of the Divine Liturgy, conducted by John Limieux, were held on Sundays.

The parish Sviachene was held on April 22.

YONKERS, NY - ST. MICHAEL THE ARCHANGEL PARISH

The parish Lenten Mission, directed by Fr. Maxim Kobasuk, OSBM, was held March 30 - April 1.

On March 31, +Peter Kulynych and on April 2, Olga Kulynych fell asleep in the Lord. May their memory be eternal. Vichnaya Pamyat'.

Olivia Marianna Reilly, daughter of Brian and Diana Howansky-Reilly, received the Sacraments of Initiation on March 31. May she be blessed with health and salvation. Mnohaya Lita!

The parish Sviachene was held on April 22.

NEWS BRIEFS

IN 3 DECADES, 1,000 MISSIONARIES SLAIN

(Zenit.org).- According to a report published Wednesday, March 21, by the Rome-based Fides news agency, at least 1,000 missionaries were killed in the period from 1980 to 2011.

In the years 1980-89 there are 115 deaths among missionaries recorded. This number is below the true total, Fides said, as it only refers to confirmed cases.

In the following decade there was a sharp increase in deaths, for a total of 604. Among the causes for the much higher number was a widening of the criteria for counting deaths. Instead of just being deaths due to direct religious persecution the number now includes all those killed in a violent manner in the course of their pastoral duties.

As well, the Rwanda conflict in 1994 caused at least 248 victims among missionary workers. Fides also mentioned improvements in the mass media, with news being spread from even isolated places, as another reason for the higher total.

In the most recent year, 2011 there were 255 recorded deaths among missionaries. In the most recent year, 2011 there were 26 missionaries killed: 18 priests, 4 women religious, and 4 laypeople.

UGCC PHOTO, VIDEO & AUDIO FILES NOW FOUND ON ONE WEBSITE

(UGCC Information Dept.) - The Ukrainian Greek Catholic Church presents an Internet media resource with UGCC photos, video and audio files. Ugcc.tv is being created and maintained by the UGCC Information Department.

"Now this website has media files that describe the activities of the head of the UGCC, of the Synod of the UGCC, the life of eparchies and bishops, of the Church in Ukraine and abroad, and more. On this website we plan to broadcast services from various churches, press conferences, academic events and more. In this way we will be one step closer to creating a full online television channel for the UGCC with program listings, news, etc." said Fr. Ihor Yatsiv, head of the Information Department.

Developers ask for assistance in disseminating information about this resource, and to send your comments and suggestions to the following e-mail address: press@ugcc.org.ua.

"We are also interested in receiving media files about the life of the eparchies, parishes, schools, monasteries, and charitable church organizations, and publishing them on this website," said Fr. Ihor.

PATRIARCH JOSYF SLIPYJ TO BE HONORED AT STATE LEVEL

(RISU) - On March 22, the Supreme Council of Ukraine passed a resolution to mark the 120th anniversary of the birth of Patriarch Josyf Slipyj. The document was initiated by Ukrainian deputies Borys Tarasiuk, Vacheslav Koval and Oleksandr Chomovolenko, and was supported by 361 deputies.

Twenty-six persons, including the whole faction of the Communists and a deputy of the Party of Regions, Yurii Boldyrev, voted against the decision.

According to the website of the Supreme Council, it recommends that the government establish an organizational committee for the preparation and organization of the celebration of the anniversary and to facilitate the publication of the works by Josyf Slipyj. The resolution also envisages the state TV and radio to air programs about the life and activity of the famous leader of UGCC during the year.

ONE THIRD OF UKRAINIANS ATTENDED EASTER SERVICES

(RISU) - According to a report of the Department on Public Relations of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine, nearly 14 million Ukrainian citizens came to have their Easter baskets blessed in approximately 16 thousand churches.

120 Churches in Kyiv celebrated the Easter service. This year, the number of believers who attended the night service is somewhat larger than the last year. So reported UNIAN-religions.

MEETING BETWEEN THE POPE AND FORMER PRESIDENT FIDEL CASTRO

(VIS) - After celebrating Mass this morning in Havana's Plaza de la Revolucion Jose Marti, Benedict XVI held a meeting in the apostolic nunciature with Fidel Castro, former president of Cuba.

"I took the decision to ask for some moments of your time, which I know is full of commitments, when I learned that you would take pleasure in this modest and simple encounter", said Fidel Castro to the Pope. During the meeting, which according to Vatican Radio lasted about half an hour, the former president spoke to the Holy Father of his pleasure at the beatification of Mother Teresa of Calcutta, who had been a great benefactress of Cuba, and of John Paul II, "a man whose contact with children and ordinary citizens invariably aroused feelings of affection". For his part Benedict XVI spoke of his own pleasure at being in Cuba and at the cordiality of his welcome.

Fidel Castro asked the Pope a number of questions about changes in the liturgy and the role of the Pontiff, and Benedict XVI replied by speaking about his meeting with peoples and his service to the universal Church. The former president also turned his attention to the plight mankind is facing in the modern world, while the Pope spoke of the absence and non recognition of God, and the fundamental importance of the relationship between faith and reason. Finally, Castro asked the Pope to send him a number of books to enable him to study the issues raised in their talk, and Benedict XVI said he would give thought to which texts to send. Finally, the former president presented the Pope his wife and two of his children.

HOLY FATHER'S 85TH BIRTHDAY MARKED BY BAVARIAN TOUCH

VATICAN CITY, APRIL 18, 2012 (Zenit.org).- Every birthday is celebrated in a special way and on Monday the Holy Father also wished to celebrate his 85th birthday with a special gift.

At 12 noon, in fact, Benedict XVI received, in the Clementine Hall of the Apostolic Palace, a numerous delegation from "his" Bavaria, led by Cardinal Reinhardt Marx, archbishop of Monaco and Freising, and by the Minister President of Bavaria, The Honorable Horst Seehofer.

It was a festive meeting in which the Pontiff received, with the music and songs of his native land, some 170 fellow countrymen, among whom was a group of 10 children dressed in traditional costumes, who performed the typical dances of the region.

In addition, the Pope received as a birthday gift a basket of typical products and a "May Tree", painted in the colors of the Bavarian flag.

After taking part in the choir that intoned the "Hymn of Bavaria," the Pope then gave a brief address in which, in addition to recalling his land, he thanked "one by one, in his heart" the guests and Cardinal Marx "for his dear words as Pastor of the diocese from which I come, in which I grew up and to which I always belong interiorly." . . . "Vergelt's Gott! May God then render merit!" was the Pontiff's final wish, an expression that summarizes all the emotion and gratitude for this beautiful birthday celebration.

Sr. Bernard Ann Chronick, SSMI - "Called by Name - A Life of Joy"

Sr. Bernard entered the Congregation of the Sisters Servants of Mary Immaculate on Jan. 9, 1929 at the age of 14 and served her people and her Church with great joy for 81 years, until her death on April 6, 2012. Her story is shared with you in her own words, read during her funeral Divine Liturgy, by Sr. Theresa Slota, SSMI, General Superior.

Sr. Bernard Ann Chronick was born in Model Farm, Saskatchewan Canada on July 15, 1914 to farmers Pantelemon and Pelagia, both born in Ukraine and married in Canada. Sr. Bernard was the third or fourth of eleven children. She was the second of three girls who would enter the Sisters Servants of Mary Immaculate. The three of them,

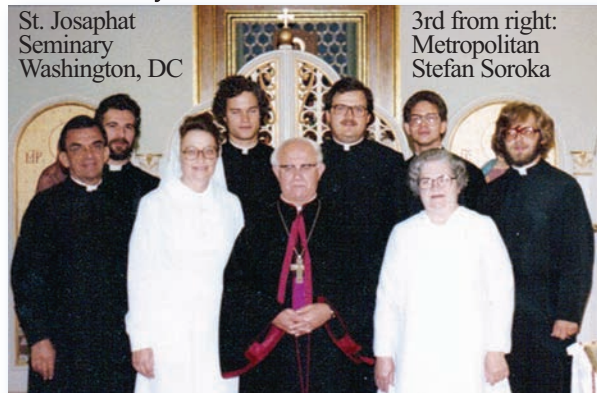
Sts. Peter & Paul School, Ansonia, CT

Sisters Alphonse, Bernard and Chrysantha would come to be known as the ABC Sisters.

Sr. Bernard entered our Congregation on Jan. 9, 1929 (age 14) and made her perpetual vows in Philadelphia, PA, on Aug. 15, 1940. One year before that, in 1939, Sister began her mission work in the United States where she later became an American citizen.

As you can imagine, there is much that can be said to honor the person of Sr. Bernard. I also know that all of you here today, knew her well and certainly have information to share.

Having said that, I read a document written by Sr. Bernard about 10 years ago, called *Personal Profile*, in which she shares her thoughts on various subjects. I found this document to be rich and revealing about who Sr. Bernard was and what her thoughts were. I suggest that you sit back and picture Sr. Bernard speaking to each one of you:

St. Josaphat Seminary Washington, DC

3rd from right: Metropolitan Stefan Soroka

"I see Religious Life as... a person called by God to continue Christ's work on earth by teaching, consoling, helping, sympathizing and guiding people on their journey to Eternal Life in heaven. No matter who they are—young or old, Christian or non-Christian, Catholic, Protestant or any different faith or creed, atheist or one with no knowledge of God at all—black, white or yellow race, well-mannered or rude, Christ wants us to accept them as they are, like He did when He walked and lived among them during His public life.

God, the center of my life is... my intimate best friend, my consolator, my shepherd, my protector and my guide and advisor, especially the Holy Spirit whom I invoke when I am searching for help in my work in spiritual matters. He is always there and lets me feel His Divine Presence. Blessed Mother is at my side always, whenever I need help in the minutest things like cooking, sewing, etc., when I am

disturbed or something crosses my path, I run to her for help, and she has never failed me. So, God and His saints are always the center of my life.

In the quiet times of life, I enjoy... reading, sewing, handwork, writing letters and oil painting (if I only had a room to keep my work when it is drying for days); but above all, I love to translate from English to Ukrainian and vice-versa. I also enjoy the outdoors, the magnificent sunrises and, especially, the sunsets here in Sloatsburg. This is also my favorite theme for putting on canvas with oil painting.

I love to prune trees and shrubs. My father had an orchard and he taught me how to do the pruning of trees and shrubs.

Looking over various missions, I have been in, a memorable time was... in Syracuse, NY because here I was not pressured by classroom teaching nor being the Principal of the school, as I have been for the past forty years of my teaching career. Here, in Syracuse, I was engaged in Pastoral Ministry, visiting the sick and the shut-ins, taking care of the church, teaching the parish ladies to launder linens, bake and cut the prosphora. But above all, having the women come to the Convent, usually before Marian Holydays, to sing Akathist and say the rosary, sing hymns and then have a religious discussion over a cup of coffee, doughnuts, fruit and cake, etc. The women enjoyed these get-togethers tremendously. They loved our Chapel which was artistically decorated with an Iconostas.

Another memorable time for me was when Sr. Charlotte Pipping and I opened the Sts. Peter and Paul parochial school in Ansonia, CT. The school was opened in 1965, having only Kindergarten, and grades One and Two. These children were all so small that they could not even hang the flag on the pole. We lived five blocks away from school, so one day when we got to school, we found the flag hanging upside down. The children wanted to surprise the Sisters so they asked the janitor to help them hang the flag.

In 1939, when I first came to the USA, I was sent to teach at a newly built school at St. John's in Wilkes-Barre, PA. The pastor was Rev. John Kutsky. Here I was to teach grades one, two, three and four, and no books, not even teacher's copies. So, I went to St. Mary's Ruthenian Catholic School, where Sr. Olga, OSBM was the Principal and she loaned me her Sisters' Teacher's copies for all the subjects of all the four grades.

When it was cold in the classroom, I took the children to the hall where we had exercises and games to keep warm. When we had to write, I took them to the kitchen and lit the gas jets to warm up the place. But in spite of it all, I loved these children and they knew it. Their mothers were so grateful and helpful that we hardly ever cooked meals. They brought prepared food, all hot, to us almost every day. And on Saturdays and Sundays they took turns taking us to their homes to eat.

One who has had an impact on my life... I would say that the first person who had an impact on my life is my father who instructed us in Religion from our early years, and my mother who taught us prayers and told us

religious stories. Then, when I was five years old, my dad taught me to read in Ukrainian. He borrowed for us little religious story booklets from our Church library. We (Sr. Alphonse and I) read those stories over and over again. One booklet, especially, that I was captivated with was *Manuï Пемрыць*, "Little Peter". It told the story of a little boy who took refuge in his church because of the flood which demolished the bridge he was to take to his home after school. The flood was so bad that it flooded the church, so he sat on the Altar and took the Blessed Sacrament and held it to his bosom to keep it dry. All this time he talked to Jesus. The next morning the men came in a boat to church and found him asleep sitting on the Altar, holding Jesus. This booklet was, spiritually, very captivating.

When I was 14 years old, Dad sent me to High School in Yorkton, Saskatchewan, Canada. I was staying at Sacred Heart Convent, but the Sisters taught there only to grade eight, so I had to walk every morning to a City High School, *Yorkton Collegiate Institute*. Sr. Olga Turchin was our Prefect. She was so kind and loving that the girls just clung to her. She was gifted with a very beautiful singing voice. One time when Sr. Olga and Sr. Paul Dzigolyk came to teach Catechism in our parish in Model Farm, Saskatchewan, we, 5 girls took a picture with the Sisters and all five of us are Sisters today: Sr. Gregory, Sr. Oresta, Sr. Benedict, Sr. Augustina and I. This really surprises me because at the time of the picture we did not think of being Sisters.

I most enjoy... telling jokes and listening to jokes. I also enjoy reading or listening to real true miracle stories of life. That is why I love the *Chicken Soup Stories*, especially on religious topics.

During recreation, because of my limited hearing ability, I know I miss a lot. But that is one of my crosses, I must bear and follow Jesus on my road of life to heaven. If we would be sitting closer to each other, that would help in communication.

Community for me is... a God-chosen vocation where I feel at home, where I am extremely happy. Sr. Mary Alfonse and Sr. Eva Chrysantha, my blood sisters, add to my joy and happiness whenever we are together. Although I am residing in the United States through God's Will, I am happy to be here where I am, and I love my work in the chapel, but above all, the translations for my dear Sister Provincial. I always do the translations first, leaving my personal work aside because I feel the translation, for me are God's Will, whereas my cleaning the room, writing letters etc., is my own will. One time, I read a beautiful poem, entitled, "*For Others*" and it ended thus: "Even when I kneel to pray, I pray for others." When I translate or frame pictures, I feel I am doing something far more important for the Community. I thank God every day for my health and the talents He has given me, so I better make good use of them. Community for me is my home, my joy and my love forever here in America.

My family is... proud of me that I have chosen to dedicate my life to God, to the Church and to my fellow Sisters in the Community. There are budding vocations in

our family in the younger generations, if I only had the time to nurture them by correspondence, appropriate literature and other encouraging ways.

On the whole my family is very religious. When my brother Joseph was recuperating from his lung cancer, he said sometimes 6 rosaries a day. His wife Catherine never goes to bed unless she says her rosary. My other nephew says his rosary with his whole family immediately after supper, even before the dishes are done. This also goes for other nieces and nephews. One nephew wanted a certain job, so he prayed so hard on his knees till he got that job.

My favorite season and colors are... definitely autumn and naturally, the colors are a blend of yellow, orange and red with green for the background.

Sr. Chrysantha, Sr. Alphonse, Sr. Bernard - the ABC Sisters

My other favorite season (no less) is the Spring, when all the leaves and flowering trees are bursting with life. For the spring color, it is green, although I love the flowering shrubs and trees such as the ones we have here, surrounding us, on our property. To me those are the harbingers of new spring life. Here we have a great variety of these magnificent harbingers of spring: first it's the crocuses, then come the beautiful yellow forsythia, followed by gorgeous magnolia, white tinted with pink and orchid colors. Finally come the lilacs with the bluish flowers and the magnificent perfume. Then come the flowering cherry trees.

To me, our mimosa trees are an eye sore. They are beautiful when they are very young, but they split with heavy snowfall. Sometimes, the seeds are spread by the wind and they grow into a tree in the garden or by the building where they should not be growing.

So, I consider mimosa trees a nuisance and should be eradicated."

Sr. Bernard Ann Chronick is survived by her sister, Sr. Chrysantha Eva, SSMI, age 95 and at Holy Family Home in Winnipeg, MB and many nieces, nephews and grandnieces and grand-nephews.

Vichna yiyi pamjat'!

For more information about the Sisters Servants of Mary Immaculate in the U.S., please visit our website: www.ssmi-us.org or call Sr. Kathleen, Provincial Superior, at 845-753-2840.

Stamford Eparchial
Office of Religious Education

FOOTSTEPS IN FAITH

Rev. Vasile Colopelnic

phone: 203-324-7698

email: stamfordredu@optonline.net

www.stamforddio.org/Catechesis.htm
www.stamforddio.org/FamilyLife.htm

The Feast of the Ascension of Our Lord

The Ascension- Jesus Leaves the Earth

During the 40 days after Jesus' resurrection, (being raised from the dead), he appeared to his disciples from time to time. He spoke to them about the kingdom of God. Once he told them to stay in Jerusalem and wait for the gift he would send them. That gift would be the Holy Spirit. He would live in them and guide them. He would be a Comforter to them. Jesus wanted them to tell everyone on earth that he had died for them. He told them to teach and to baptize those who believed. After Jesus said this, he was taken up to heaven right in front of their eyes. A cloud hid him from their sight and two angels, who looked like men dressed in white, came and stood beside them. The angels said, "Why are you looking up in the sky? This same Jesus who has been taken up into heaven will come back some day in the same way you have seen him go into heaven." We also believe that he will come again.

Unscramble the following words that can be found in this story of the Ascension.

- aepnader _____
 esecuinrorrt _____
 ebidvele _____
 eslicsipd _____
 trrCmeoof _____
 ocdul _____
 ndmikgo _____
 digue _____
 gansel _____
 usalmereJ _____
 achet _____
 evaehn _____
 fgti _____
 ebzaitp _____
 lignkoo _____
 ipilHSyotr _____
 ssJue _____
 ysk _____

<http://gardenofpraise.com/scram32.htm>

PRAYER:

As a Family, Read the Story of the Ascension in the Holy Scriptures
 Luke 24:36-53 and Acts 1:1-12

Catechist's Corner

By Fr. Vasyl Colopelnic

"... the triumphant Lamb, for whom there is no longer any kenosis."

Sergius Bulgakov, The Lamb of God

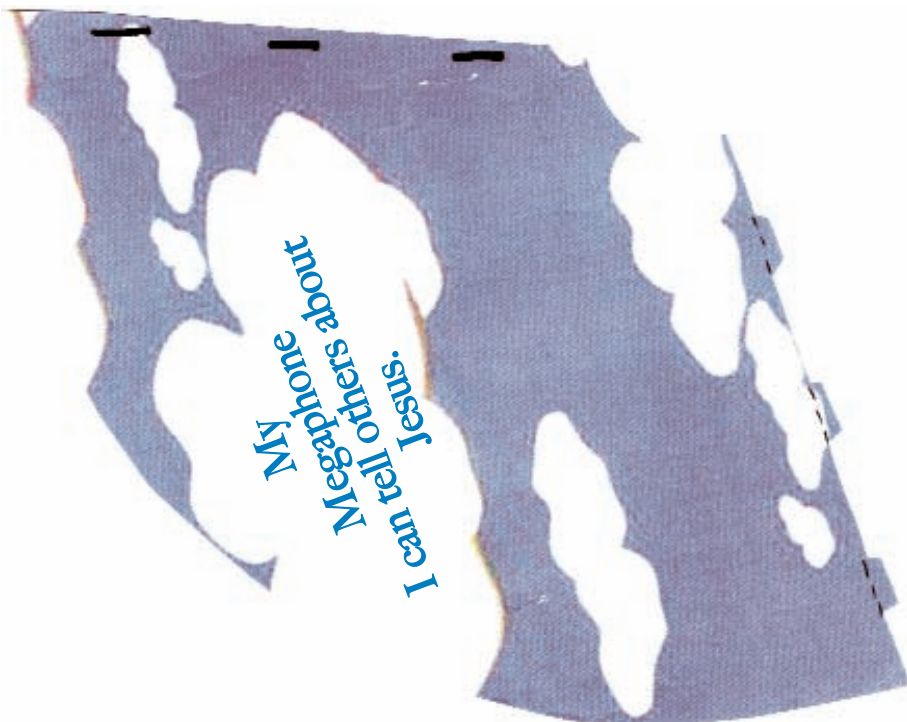
The whole mystery of salvation is elucidated when considering Christ's kenosis, that is, the result of God's unconditional love for human beings. The word kenosis, which we often come across in catechetical literature and theological books, comes from the Greek, meaning self-emptying of one's own will. The mystery of God's assuming our human nature and Christ's voluntarily acceptance of the Cross manifest the kenotic image of Christ. But even in the Resurrection Christ continues to act in a kenotic manner. In fact, the resurrected Christ prolongs His mission in taking care of His beloved disciples. He appears to them to strengthen their faith. Consequently, the period of forty days between the Resurrection and the Ascension is considered in our Eastern spiritual understanding as a time of preparation for the definitive glorification of the resurrected Christ in heaven. This mystery of Christ's glorification and sitting at the right hand of the Father reveals Christ's deliverance from kenosis accomplished by the action of the Heavenly Father.

Therefore, it is obvious that our Christian life needs to follow the same kenotic path of humility, acceptance of personal crosses, service to others, compassion and suffering, in order to arrive at our final human glorification which can only be offered to us by God. The saints throughout history have well understood the reality of kenosis as an intrinsic part of Christian life. As examples, we can point to Blessed Mother Theresa of Calcutta, whose ministry to the poorest among the poor was possible only because of her personal kenosis that allowed her in an astonishing way to serve the needs of others; or our Blessed Father Emilian Kovch who, being in a Nazi camp, asked his family not to intervene to liberate him, because as he wrote: "besides heaven there is no place where I can be, except this prison".

As the Resurrection is our guarantee for eternal life, so the Ascension of Christ is the assurance that there is a place in heaven for all those who love God with all their being. For St. John Chrysostom, the Ascension helps us to understand the Resurrection because "it is a confirmation of the Resurrection; for if He was taken up with a body, much rather must He have risen again with a body" (Commentary on the Acts, Homily II). St. Augustine, meditating on the meaning of the Ascension and glorified body of Christ, firmly stated that "we must believe that it is in heaven" (On Faith and the Creed, 6).

Our faith assures us that in eternity we shall see Christ's Divine-Human glorified state, for as St. John mentions: "... we shall be like Him; we shall see him as He is" (1 Jn. 3, 2).

The catechetical page is prepared monthly by Sr. Natalya, SSMI.

Jesus told the Disciples "you will be my witnesses in Jerusalem, throughout Judea and Samaria, and to the ends of the earth." (Acts 1:8)

Cut out the megaphone, glue to thicker paper and tape together this megaphone together. Then, use it to tell others about Jesus. The clouds help us to remember that Jesus ascended into heaven and now we are the ones who must tell others about Him and how much God loves us.

If you would like a bigger megaphone, ask your parent to make an enlarged copy and print it on thicker paper.

Spinning Modern Yarns

The Power Of Believing

As I think about it, I'm not sure I ever really bought into that Easter Bunny stuff.

Santa Claus was one thing. He was human, chubby and groovy in long hair and a beard. As a heavy-set child of the 1960s, I could relate to that. But how do you relate to a rabbit – especially one with no name, no discernable personality and a propensity for laying multi-colored chicken eggs?

Thankfully, I grew up in a family of believers, so it really didn't matter how I felt about Easter's benevolent bunny. Not only did I learn to believe, but I also learned something about the power of belief – in myself, in principles and in other people and causes. But I worry a little about children who grow up in this age of disbelief. Experiencing the fun of a harmless fantasy like the Easter Bunny is one thing. But how do they cope with life in a world where belief itself is belittled, where faith is ridiculed and reality extends only as far as one can see hear, smell, taste or

touch?

A few years ago national attention was focused on a deep, dark cave in the mountains near where I live. A Scout troop had entered the cave to do a little exploring. Despite every precaution that had been taken to make it a safe and exciting adventure for all, one young man was separated from the troop and lost in the depths of the cave.

For several days rescue crews worked around the clock, searching every twist and turn in the underground cavern. With each passing hour hopes of finding the boy inside the cave dimmed, and new theories were advanced. Perhaps he had simply run away. Or maybe he had stumbled out some other entrance and was now lost in the mountains. Or perhaps he was already... well, nobody wanted to say it. But everybody thought it.

Everybody, that is, except the boy's parents. "That wasn't an option as far as we were concerned," the boy's mother said. "Eventually we would find him – safe and alive. We were certain of that."

There was little reason to cling to that belief. Those who were familiar with the cave claimed it had

been thoroughly searched – several times. Common sense dictated that time was running out and that other options needed to be considered – like when to say "enough."

But like Kris Kringle himself says in A Miracle on 34th Street, "faith is believing in something even when common sense tells you not to." And the boy's parents had faith. They wouldn't give up, and they wouldn't let anyone else give up, either. And sure enough, the boy was found – hungry, thirsty and frightened, but otherwise healthy.

And how did he manage to survive his ordeal in the cave? "I prayed a lot," he said, "and I never stopped believing that someone would find me."

Of course, I'm aware that not every crisis ends so happily, no matter how much faith and belief is exercised. But how many tragedies have been averted because believing people refuse to be dissuaded or discouraged by common sense?

Many people view belief, faith and hope as the feeble stepchildren of knowledge. I understand that feeling. Sometimes I lean a little that way myself. But while it's true that the pursuit of knowledge is a value to be cherished, there always comes a point at which

knowledge ends. Always.

That can be a scary place for those who have no faith in belief. But for those who have learned to walk in faith and to trust the power of believing, the absence of absolute knowledge isn't any more of a problem than life's other realities. You just move on – in whatever direction you believe is best.

Your course may be uncertain and your step may be slow and cautious. But hopefully – or maybe we should say "full of hope" – you move on.

With or without the Easter Bunny.

~ Joseph Walker ValueSpeak@msn.com

"I prayed a lot," he said, "and I never stopped believing that someone would find me."

Isn't believing what Easter is all about? We pray and never stop believing that God will hear and answer us.

God has indeed heard us and sent Jesus as our answer. All we have to do is believe and live each day to the fullest, trusting in God.

*Christ is Risen!
Indeed He is Risen!*

Sister Natalya, SSMC

St. Patrick's Day Celebrated at Annunciation of the BVM parish, Fresh Meadows, NY

It is a 'top o the mornin' day at the Annunciation of the BVM Ukrainian Catholic Church in Fresh Meadows, NY. Fr. Zbigniew Bzezicki, parishioners and guests

enjoyed a St. Patrick's Day luncheon-corned beef, potatoes and cabbage - on Sunday, March 18, sponsored and prepared by the Ladies' Guild. A continuous flow of Irish music was played by our own young parishioner and DJ, Paul Senica. Right before lunch, all present joined in sing-a-long to Irish melodies. Our parish is located in Queens - Underhill Road and 2 blocks west of Utopia Parkway - and our best features are a large parking lot and the church and hall are 'wheelchair' friendly. There are 2 liturgies every Sunday morning: 9:00 am and 10:30 am. Coffee and rolls are offered after each

Mass at which time parishioners socialize and new friends are made. Come, see for yourself- we welcome new parishioners.

CONTINUED FROM PAGE 20.

Sunday Tropar (Tone 6); Tropar of the Feast; Tropar of the Fathers; Glory; Kondak of the Fathers; Now: Kondak of the Feast. Prokimen and Alleluia verses of the Fathers. Communion Hymn of Sunday and of the Fathers. Instead of *It is truly right* – Immos of the Feast. Sunday Dismissal.

Scripture readings for the Sunday of the Fathers:

Epistle: Acts §44 [20:16-18, 28-36].

Gospel: John §56 [17:1-13].

Monday, May 21 Post Feast of Ascension

The Holy Emperor Constantine and His Mother, Helen, Equals to the Apostles.

First Antiphon of the Feast; regular Third Antiphon and Entrance Hymn with refrain of the Feast. Tropar of the Feast; Tropar of the Saints; Glory; Kondak of the Saints; Now: Kondak of the Feast; Prokimen, Alleluia verses and Communion hymn of the Feast and of the Saints.

Instead of *It is truly right* – Immos of the Feast

Readings for the Saints:

Epistle: Acts § 49 [26:1-5; 12-20].

Gospel: John § Mid-35 [10:1-9].

Tuesday, May 22 Post Feast of Ascension

The Holy Martyr Basiliscus.

Follow the *Typikon* for the Post Feast of Ascension.

Scripture readings for the Seventh Tuesday:

Epistle: Acts §46 [21:26-32].

Gospel: John §53 [16:2-13].

Wednesday, May 23 Post Feast of Ascension

Our Venerable Father and Confessor Michael, bishop of Synada, the Venerable Euphrosyne of Polotsk, hegumena of the Monastery of the Holy Savior.

Follow the *Typikon* for the Post Feast of Ascension.

Scripture readings for the Seventh Wednesday:

Epistle: Acts §47 [23:1-11].

Gospel: John §54 [16:15-23].

Thursday, May 24 Post Feast of Ascension

Our Venerable Father Simeon of Wondrous Mountain; and Our Venerable Father Nicetas the Stylite, wonder-worker of Perejaslav.

Follow the *Typikon* for the Post Feast of Ascension.

Scripture readings for the Seventh Thursday:

Epistle: Acts §48 [25:13-19].

Gospel: John §55 [16:23-33].

Friday, May 25 Apodosis of Ascension

The Third Finding of the Precious Head of the Holy and Glorious Prophet, Forerunner and Baptizer of Our Lord, John

First Antiphon of the Feast; regular Third Antiphon and Entrance Hymn with refrain of the Feast. Tropar of the Feast; Tropar of the Third Finding; Glory; Kondak of the

Third Finding; Now: Kondak of the Feast; Prokimen, Alleluia Verses and Communion hymn of the Feast and of the Third Finding.

Instead of *It is truly right* – Immos of the Feast
Scripture readings for the Third Finding of the Precious Head of St. John:

Epistle: 2 Corinthians §176 [4:6-15].

Gospel: Matthew §40 [11:2-15].

Saturday, May 26 Fifth All Souls Saturday

The Holy Apostle Carpus, One of the Seventy. Dark vestments. Services for the Fifth All Souls Saturday, including Typical Antiphons. Reading for the Fifth All Souls Saturday or for the Deceased:

Epistle: Acts §51 [28:1-31] (Saturday); or

1 Thessalonians §270 [4:13-17] (Deceased).

Gospel: John §67 [21:15-25] (Saturday); or

John §16 [5:24-30] (Deceased).

Note: Panakhyda with general commemoration of the deceased is celebrated following the Ambon Prayer, beginning with the Tropar *So duchy pravednykh*. Following the "Amen" of the Exclamation, the celebrant returns to the ambon from which he imparts the Final Blessing and the Dismissal proper to the Divine Liturgy. Close with *Vichnaya Pam'yat*.

Note: In keeping with the ancient tradition of our church – still observed in Ukraine – *Kolyvo/kutia* may be blessed after the Ambon Prayer and distributed to the faithful following the Dismissal, in memory of the deceased. [See *Trebnyk* (Zhovkva Edition, 1926), p. 620].

In the Evening: Vespers with Vigil.

Sunday, May 27 Pentecost Sunday DESCENT OF THE HOLY SPIRIT (PENTECOST).

Green Vestments (throughout the week). Festal Service for Pentecost, including proper Antiphons, Entrance Hymn and Immos. Instead of Trisagion – *All you who have been baptized* (this day only).

Scripture readings for the Pentecost Sunday:

Epistle: Acts §3 [2:1-11].

Gospel: John §27 [7:37-52; 8:12].

After the Liturgy: Anointing of the faithful and distribution of prosfora.

Vespers with the Kneeling Prayers.

Note: There is no fasting this week.

TYPICON

MARCH, 2012

Sunday, April 29 Sunday of the Paralytic.

The Nine Martyrs of Cyzica. Venerable Memnon, wonderworker.
Paschal Order. Service for Sunday of the Paralytic. Matins Gospel IV.

Sunday Tropar (Tone 3); Glory: Kondak of the Paralytic; Now: Kondak of Pascha. Prokeimenon and Alleluia verses and Communion hymn of the Sunday of the Paralytic. Dismissal with the Cross.

Scripture readings for the Fourth Sunday:

Epistle: Acts §23 [9:32-42].

Gospel: John §14 [5:1-15].

Paschal Order after Thomas Sunday

With Thomas Sunday we revert to the proper order of Antiphons. The Typica on Sundays and stipulated days; Festal Antiphons when proper, and Daily Antiphons on all other days. The final Kondak of Easter (except in Thomas Week and during the Feast of Mid-Pentecost); Hirmos: *The angel exclaimed*.

Monday, April 30

Apostle James, Brother of St. John the Theologian. Sunday Tropar (Tone 3); Tropar of St. James; Glory: Kondak of St. James; Now: Kondak of the Feast. Prokeimen, Alleluia verses and Communion hymn of the Feast and the Saint. Instead of *It is truly right* – Immos of Pascha.

Scripture readings for Saint James:

Epistle: Acts §29 [12:1-11].

Gospel: Luke §17 [5:1-11].

MAY, 2012

Tuesday, May 1

The Holy Prophet Jeremiah. The Passing of Blessed Clement Sheptytsky.

Paschal Order. Service for Sunday of the Paralytic.

Scripture readings for the Fourth Tuesday:

Epistle: Acts §25 [10:21-33].

Gospel: John §25 [7:1-13].

Wednesday, May 2 MID-PENTECOST

Our Father among the Saints Athanasius the Great. Tropar of the Feast; Glory/Now: Kondak of the Feast. Prokeimen, Alleluia verses and Communion hymn of the Feast. Instead of *It is truly right* – Immos of Mid-Pentecost (only on the Feast itself and its Apodosis).

Paschal Dismissal with the Cross.

Scripture readings for the Mid-Pentecost:

Epistle: Acts §34 [14:6-18].

Gospel: John §26 [7:14-36].

Thursday, May 3 Post Feast of Mid-Pentecost

The Holy Martyrs Timothy and Maura. The Death of Our Venerable Father Theodosius, abbot of the Monastery of Caves and initiator of the Common life.

Tropar of the Feast; Tropar of St. Theodosius; Glory: Kondak of St. Theodosius; Now: Kondak of the Feast. Prokeimen, Alleluia verses and Communion hymn of the Feast and the Saint. Instead of *It is truly right* – Immos of Pascha.

Scripture readings for Saint Theodosius:

Epistle: Hebrew §334 [13:7-16].

Gospel: Luke §24 [6:17-23].

Friday, May 4

The Holy Martyr Pelagia of Tarsus.

Tropar of the Feast; Glory/Now: Kondak of the Feast. Prokeimen, Alleluia verses and Communion hymn of the Feast. Instead of *It is truly right* – Immos of Pascha.

Scripture readings for the Fifth Friday:

Epistle: Acts §27 [10:44-11:10].

Gospel: John §30 [8:21-30].

Saturday, May 5

The Holy and Glorious Martyr Irene. Our Venerable Father Nicephorus, hegumen of the Medicium monastery.

Tropar of the Feast; Glory/Now: Kondak of the Feast. Prokeimen, Alleluia Verses and Communion hymn of the Feast. Instead of *It is truly right* – Immos of Pascha.

Scripture readings for the Fifth Saturday:

Epistle: Acts §29 [12:1-11].

Gospel: John §31 [8:31-42].

Sunday, May 6 Sunday of the Samaritan Woman Post Feast of the Mid-Pentecost

The Holy and Righteous Job the Much-suffering. Paschal Order. Service for Sunday of the Samaritan Women. Matins Gospel VII.

Sunday Tropar (Tone 4); Tropar of the Feast; Glory: Kondak of the Samaritan Woman; Now: Kondak of

the Feast. Prokeimen, and Alleluia verses of Sunday only. Communion hymn of Pascha and of Sunday. Instead of *It is truly right* – Immos of Pascha. Paschal Dismissal with the Cross.

Scripture readings for the Fifth Sunday:

Epistle: Acts §28 [11:19-26, 29-30].

Gospel: John §12 [4:5-42].

Monday, May 7 Post Feast of Mid-Pentecost

Commemoration of the Appearance of the Sign of the Holy Cross; the Holy Martyr Acacius the Centurion.

Tropar of the Feast; Glory: Now: Kondak of the Feast. Prokeimen, Alleluia verses and Communion hymn of the Feast. Instead of *It is truly right* – Immos of Pascha.

Scripture readings for the Fifth Monday:

Epistle: Acts §30 [12:12-17].

Gospel: John §32 [8:42-51].

Tuesday, May 8 Post Feast of Mid-Pentecost

The Holy Apostle and Evangelist John the Theologian.

Tropar of the Feast; Tropar of St. John; Glory: Kondak of St. John; Now: Kondak of the Feast. Prokeimen, Alleluia verses and Communion hymn of the Feast and the Saint.

Instead of *It is truly right* – Immos of Pascha.

Scripture readings for St. John the Apostle:

Epistle: 1 John §68 [1:1-7].

Gospel: John §61 [19:25-27; 21:24-25].

Wednesday, May 9 Apodosis of Mid-Pentecost

The Holy Prophet Isaiah; the Holy Martyr Christopher; Translation of the Relics of Our Holy Father Nicholas from Myra to Bari.

Tropar of the Feast; Tropar of Translation of the relics (May 9); Glory: Kondak of Translation of the relics; Now: Kondak of the Feast. Prokeimen, Alleluia verses and Communion hymn of the Feast and the Saint.

Instead of *It is truly right* – Immos of Pascha.

Scripture readings for the Fifth Wednesday:

Epistle: Acts §32 [13:13-24].

Gospel: John §18 [6:5-14].

Scripture readings for the Fifth Wednesday:

Epistle: Acts §32 [13:13-24].

Gospel: John §18 [6:5-14].

Thursday, May 10

Holy Apostle Simon the Zealot.

Paschal Order. Sunday Tropar (Tone 4); Tropar of the St. Simeon; Glory: Kondak of the St. Simeon; Now: Kondak of the Samaritan Woman. Prokeimenon, Alleluia verses and Communion hymn of the Samaritan Woman and of the Saint. Instead of *It is truly right* – Immos of Pascha.

Scripture readings for the Saint:

Epistle: 1 Corinthians §131 [4:9-16].

Gospel: Matthew §56 [13:54-58].

Friday, May 11

Holy Apostles Cyril and Methodius, Apostles of the Slavs. Paschal Order. Sunday Tropar (Tone 4); Tropar of the Ss. Cyril and Methodius; Glory: Kondak of the Ss. Cyril and Methodius; Now: Kondak of the Samaritan Woman.

Prokeimenon, Alleluia verses and Communion hymn of the Samaritan Woman and of the Saints. Instead of *It is truly right* – Immos of Pascha.

Scripture readings for the Saints:

Epistle: Hebrew §335 [13:17-21].

Gospel: John §36 [10:9-16].

Saturday, May 12

Our Holy Fathers Epiphanius, Bishop of Cyprus, and Germanus, Patriarch of Constantinople.

Paschal Order. Sunday Tropar (Tone 4); Glory: Kondak of the Samaritan Woman; Now: Kondak of the Pascha.

Prokeimen, and Alleluia verses of Communion hymn of the Samaritan Women. Instead of *It is truly right* – Immos of Pascha.

Scripture readings of the Fifth Saturday:

Epistle: Acts §37 [15:35-41].

Gospel: John §38 [10:27-38].

Sunday, May 13 Sunday of the Man Born Blind. Mothers' Day

The Holy Martyr Glyceria.

Paschal Order. Sunday of the Man Born Blind. Matins Gospel VIII.

Sunday Tropar (Tone 5); Glory: Kondak of the Man Born Blind; Now: Kondak of Pascha. Prokeimen and Alleluia verses of the Man Born Blind. Communion hymn of Pascha and of Sunday.

Instead of *It is truly right* – Immos of Pascha. Paschal Dismissal with the Cross.

Scripture readings for the Sixth Sunday:

Epistle: Acts §38 [16:16-34].

Gospel: John §34 [9:1-38].

Monday, May 14

The Holy Martyr Isidore.

Paschal Order. Sunday Tropar (Tone 5); Glory: Kondak

of the Man Born Blind; Now: Kondak of Pascha. Prokeimen and Alleluia verses of the Man Born Blind. Communion hymn of Pascha and of Sunday. Instead of *It is truly right* – Immos of Pascha.

Scripture readings for the Sixth Monday:

Epistle: Acts §39 [17:1-15].

Gospel: John §40 [11:47-56].

Tuesday, May 15

Our Venerable Father Pachomius the Great.

Follow the Paschal Order.

Scripture readings for the Sixth Tuesday:

Epistle: Acts §40 [17:19-28].

Gospel: John §42 [12:19-36].

Wednesday, May 16 Apodosis of Pascha.

Our Venerable Father Theodore the Sanctified, disciple of Pachomius.

Paschal Order. Sunday Tropar (Tone 5); Glory: Kondak of the Man Born Blind; Now: Kondak of Pascha. Prokeimen and Alleluia verses of the Man Born Blind.

Communion hymn of Pascha and of Sunday. Instead of *It is truly right* – Immos of Pascha. Paschal Dismissal with the Cross.

Scripture readings for the Apodosis of Pascha:

Epistle: Acts §41 [18:22-28].

Gospel: John §43 [12:36-47].

Note: Following the Liturgy, the Shroud is removed from the altar and taken to its usual place.

In the Evening: Vespers with Vigil.

Thursday, May 17**ASCENSION OF OUR LORD AND GOD AND SAVIOR JESUS CHRIST.**

The Holy Apostles Andronicus and others with him.

Note: Holy day of obligation.

Festal Service for Ascension, including proper Antiphons,

Entrance Hymn and Immos. Instead of *We have seen the true light...*, and *May our mouths be filled...*

– *Be exalted, O God, above the Heavens* (until Apodosis of Ascension).

Scripture readings for the Feast:

Epistle: Acts §1 [1:1-12].

Gospel: Luke §114 [24:36-53].

Note: The prayer *Heavenly King...* is not said until Pentecost.

After Liturgy: Anointing of the faithful and distribution of prosfora.

Friday, May 18 Post Feast of Ascension

The Holy Martyrs Theodotus of Ancyra; and the Holy Martyrs Peter and Dionisius, and others with him.

First Antiphon of the Feast; regular Third Antiphon and Entrance Hymn with refrain of the Feast. Tropar of the Feast; Glory/ Now: Kondak of the Feast;

Prokeimen, Alleluia verses and Communion Hymn of the Feast. Instead of *It is truly right* – Immos of the Feast.

Scripture readings for the Sixth Friday:

Epistle: Acts §42 [19:1-8].

Gospel: John §47 [14:1-11].

Saturday, May 19 Post Feast of Ascension

The Holy Hieromartyr Patritius, Bishop of Prussa. Follow the *Typikon* for the Post Feast of Ascension.

Scripture readings for the Sixth Saturday:

Epistle: Acts §43 [20:7-10].

Gospel: John §48 [14:10-21].

Sunday, May 20**Sunday of the Fathers of the First Ecumenical Council**

The Holy Martyr Thalateus.

Post-Feast of Ascension.

Bright vestments. Tone 6. Sunday Antiphons.

CONTINUED ON PAGE 19.

REMEMBER OUR DECEASED PRIESTS AND RELIGIOUS**APRIL, 2012**

April 29, 1957

†Father Vladimir Petriwsky

April 30, 1932

†Father Leo Lewycky

April 30, 1993

†Father John Moda

MAY

May 1, 1990

†Father Lev Lubynsky

May 2, 1929

†Father George Krupa

May 2, 1958

†Father Demeter Gulyn

May 3, 1944

†Father Michael Pazdrey

May 3, 1964

†Father Josaphat Ananevich, OFM

May 3, 1973

†Sister Joseph Mocharniuk, OSBM

May 5, 1937

†Father Basil Zoldak

May 5, 1940

†Father Joseph Boyarchuk

May 5, 1994

†Father Andrew Chlystun

May 5, 2002

†Sister Benigna Wowchuk, OSBM

May 7, 1916

†Mother Helen Langevich, OSBM

May 7, 1944

†Brother Anthony Bernaky, OSBM

May 7, 1944

†Father Josaphat Bernatsky, OSBM

May 7, 1982

†Father Peter Podolak

May 7, 1989

†Mitered Isidore Nahayewsky

May 8, 1964

†Sister Filarette Haverluk, SSMI

May 8, 1965

†Father Methodius Nasveschuk

May 8, 1989

†Sister Ambrose Kaliniak, OSBM

May 12, 1972

†Father Nicholas Wojakowsky

May 12, 2002

†Sister Macrina Anna Schab, SSMI

May 13, 2008

†Very Rev. Mitered Archpriest

Matthew Berko

May 14, 1971

†Father Joseph Kostek

May 14, 1978

†Father Lawrence Zakrevsky

May 15, 2002

†Msgr. Jaroslaw Fedyk

May 16, 2003

†Msgr. Stephen J. Chrepta

May 19, 1946

†Father Myron Zalitach

May 19, 1959

†Father Jerome Poppenberg, OFM

May 19, 1972

†Father Stephen Bachynsky

May 20, 1990

†Father Michael Canon Koltutsky

May 20, 1998

†Father Stephen Pinchak, OFM

May 21, 1921

†Father Stephan Polyansky

May 21, 1983

†Father Roman Dyky

May 22, 1941

†Father Joseph Chaplinsky